

منشور سیاسی جنبش جمهوری خواهان دموکرات و لائیک ایران

منشور سیاسی

جنبش جمهوری خواهان دموکرات و لائیک ایران

مصوبه گردهمایی سراسری هشتم

۲۶ و ۲۷ می ۲۰۱۸ - ۵ و ۶ خرداد ۱۳۹۷

- ۱- دفاع از حق حاکمیت مردم ایران، پایبندی به استقلال کشور و مخالفت با مداخله قدرت های خارجی در تعیین سرنوشت کشور.
- ۲- تلاش در راه استقرار جمهوری مبتنی بر انتخابات آزاد و همگانی با رأی مخفی، برابر و مستقیم شهروندان.
- ۳- سپردن اداره کشور به دست نمایندگان منتخب مردم. تفکیک و استقلال قوا، از جمله مطبوعات و وسائل ارتباط جمعی و مجازی. پایبندی به اصل تناوب قدرت سیاسی و انتخابی بودن مسئولان و گردانندگان کشور.
- ۴- جدائی دولت و دین و مسلک. حفظ بیطرفی دولت نسبت به ادیان. نبود دین رسمی در قانون اساسی و سایر قوانین کشور. پایبندی به اصل آزادی ادیان، اعتقادات و وجدان.
- ۵- پایبندی به اصل بنیادین آزادی های فردی، از جمله آزادی گزینش شیوه زندگی، آرایش و پوشش. پذیرش و دفاع از حقوق و آزادی های مندرج در اعلامیه جهانی حقوق بشر (دسامبر ۱۹۴۸) و میثاق های مندرج در منشور بین المللی حقوق بشر به ویژه میثاق بین المللی حقوق اقتصادی - اجتماعی و فرهنگی (۱۶ دسامبر ۱۹۶۶) و میثاق بین المللی حقوق مدنی و سیاسی (۱۶ دسامبر ۱۹۶۶).
- ۶- تأمین آزادی های اجتماعی بنیادی، از جمله آزادی اندیشه، بیان و قلم و تشکیل سندیکاها و اتحادیه های صنفی، انجمن ها، احزاب و سازمان های سیاسی و دفاع از حق اعتصاب و تظاهرات.
- ۷- یکسان بودن تمام افراد جامعه در برابر قانون و برخورداری برابر از حقوق فردی و اجتماعی، مستقل از جنسیت، قومیت، اصل و نسب، زبان و کیش و مسلک. پذیرش و دفاع از

مفاد کنوانسیون رفع هرگونه تبعیض علیه زنان (۱۸ دسامبر ۱۹۷۹) و نیز مفاد اعلامیه حذف خشونت علیه زنان (۲۰ دسامبر ۱۹۹۳).

۸- لغو مجازات اعدام و ممنوعیت هرگونه شکنجه و مجازات مغایر با شئون و حیثیت انسانی. پذیرش و دفاع از مفاد کنوانسیون منع شکنجه و دیگر رفتارها یا مجازات های بیرحمانه، غیر انسانی یا تحقیرآمیز (۱۰ دسامبر ۱۹۸۴).

۹- پایبندی به گسترش عدالت اجتماعی، کاهش شکاف های طبقاتی، توزیع عادلانه ثروت و ریشه کن ساختن گرسنگی و فقر. تلاش در راه برخورداری هرچه گسترده تر و برابر شهروندان از خدمات آموزشی، درمانی و اجتماعی بنیادی.

۱۰- تلاش در راه دستیابی به برابری زنان و مردان و حقوق برابر آنان در هم عرصه های زندگی اجتماعی به ویژه در نهادهای سیاسی، اجرائی و قانونگذاری با خلق فرصت های ویژه از جمله سهمیه بندی.

۱۱- پایبندی به زدودن ستم ها، نابرابری ها و تبعیض های قومی، فرهنگی و زبانی. توزیع بایسته و عادلانه ثروت های ملی برای رفع محرومیت های دیرپای اقتصادی، اجتماعی، فرهنگی و اداری در راه دستیابی به رشدی موزون و پایدار در کشور. سپردن تصمیم گیری ها در امور محلی و منطقه ای به نهادهای منتخب ساکنان. عدم کارگیری قهر و خشونت در حل مسائل ملی-قومی و گشودن مباحثه ای ملی جهت تعیین شکل و چارچوب مطلوب برای تحکیم همزیستی تاریخی و مسالمت آمیز مردم سراسر کشور (خودمختاری، فدرالیسم، انجمن های ایالتی و ولایتی ...). پذیرش و دفاع از مفاد اعلامیه حقوق اشخاص متعلق به اقلیت های ملی یا قومی، دینی و زبانی (۱۸ دسامبر ۱۹۹۲).

۱۲- پاسداری از محیط زیست و صیانت از منابع طبیعی و کاهش آلودگی ها به عنوان شرط و معیار بهزیستی و رشد پایدار. هواداری از جایگزینی منابع انرژی و تولید حامل های انرژی پایدار به جای حامل های فسیلی. هزینه های عظیم اقتصادی و لطمات جبران ناپذیر برای محیط زیست، ورود به چرخه هسته ای، زندگی مردم و نسل های آینده میهن مارا به خطرمی اندازد.

۱۳- پاسداری و مراقبت از میراث های تاریخی و فرهنگی که ثمر تلاش ها و خلاقیت های مشترک مردمان ایرانند و امروز بار دیگر در معرض تعرض و تخریب و تحریف زمامداران متعصب قرار گرفته اند.

۱۴- دفاع از صلح و همزیستی مسالمت آمیز میان ملات ها،

در منطقه خاورمیانه و جهانی عاری از سلاح های هسته ای.

راهبرد سیاسی

- ۱- خواست ما، سرنگونی نظام جمهوری اسلامی به دست مردم ایران برای استقرار جمهوری، دموکراسی و لائیسیته (جدایی دولت* و دین) در ایران است. ما با تکیه بر شیوهی مسالمت‌آمیز مبارزه، از همه‌ی اشکال مبارزات و اعتراضات مردم برای آزادی و رهایی خود، از جمله قیام و انقلاب، پشتیبانی می‌کنیم. (*) دولت در مفهوم سه قوای قانون گذاری، قضایی و اجرایی و نهادهای همگانی مورد نظر است.
- ۲- لازم‌ لازم گذار دموکراتیک به نظام جانشین، فراخواندن مجلس مؤسسان است که از طریق انتخابات آزاد و با رأی همگانی در شرایط تضمین کامل آزادی های فردی، اجتماعی و سیاسی تشکیل شود. مجلس مؤسسان، نوع نظام آینده را تعیین و قانون اساسی آنرا تدوین می کند و به همه پرسى می گذارد. ما هوادار نظام جمهوری هستیم.

۲۶ و ۲۷ می ۲۰۱۸ - ۵ و ۶ خرداد ۱۳۹۷

=====

منشور سیاسی

جنبش جمهوری خواهان دموکرات و لائیک ایران

مصوبه گردهمایی سراسری پنجم

۱۹ مه ۲۰۱۳ - ۲۹ اردیبهشت ۱۳۹۲

- دفاع از حق حاکمیت مردم ایران، پایبندی به استقلال کشور و مخالفت با مداخله قدرت های خارجی در تعیین سرنوشت کشور.
- تلاش در راه استقرار جمهوری مبتنی بر انتخابات آزاد و همگانی با رأی مخفی، برابر و مستقیم شهروندان.
- سپردن ادارۀ کشور به دست نمایندگان منتخب مردم. تفکیک و استقلال قوا، از جمله مطبوعات و وسائل ارتباط جمعی و مجازی.

- پایبندی به اصل تناوب قدرت سیاسی و انتخابی بودن مسئولان و گردانندگان کشور.
- جدائی دولت و دین و مسلک. حفظ بیطرفی دولت نسبت به ادیان. نبود دین رسمی در قانون اساسی و سایر قوانین کشور. پایبندی به اصل آزادی ادیان، اعتقادات و وجدان.
- پایبندی به اصل بنیادین آزادی های فردی، از جمله آزادی گزینش شیوه زندگی، آرایش و پوشش. پذیرش و دفاع از حقوق و آزادی های مندرج در اعلامیه جهانی حقوق بشر (دسامبر ۱۹۴۸) و میثاق های مندرج در منشور بین المللی حقوق بشر به ویژه میثاق بین المللی حقوق اقتصادی - اجتماعی و فرهنگی (۱۶ دسامبر ۱۹۶۶) و میثاق بین المللی حقوق مدنی و سیاسی (۱۶ دسامبر ۱۹۶۶).
- تأمین آزادی های اجتماعی بنیادی، از جمله آزادی اندیشه، بیان و قلم و تشکیل سندیکاها و اتحادیه های صنفی، انجمن ها، احزاب و سازمان های سیاسی و دفاع از حق اعتصاب و تظاهرات.
- یکسان بودن تمام افراد جامعه در برابر قانون و برخورداری برابر از حقوق فردی و اجتماعی، مستقل از جنسیت، قومیت، اصل و نسب، زبان و کیش و مسلک. پذیرش و دفاع از مفاد کنوانسیون رفع هرگونه تبعیض علیه زنان (۱۸ دسامبر ۱۹۷۹) و نیز مفاد اعلامیه حذف خشونت علیه زنان (۲۰ دسامبر ۱۹۹۳).
- لغو مجازات اعدام و ممنوعیت هرگونه شکنجه و مجازات مغایر با شئون و حیثیت انسانی. پذیرش و دفاع از مفاد کنوانسیون منع شکنجه و دیگر رفتارها یا مجازات های بیرحمانه، غیر انسانی یا تحقیرآمیز (۱۰ دسامبر ۱۹۸۴).
- پایبندی به گسترش عدالت اجتماعی، کاهش شکاف های طبقاتی، توزیع عادلانه ثروت و ریشه کن ساختن گرسنگی و فقر. تلاش در راه برخورداری هرچه گسترده تر و برابر شهروندان از خدمات آموزشی، درمانی و اجتماعی بنیادی.
- تلاش در راه دستیابی به برابری زنان و مردان و حقوق برابر آنان در همه عرصه های زندگی اجتماعی به ویژه در نهادهای سیاسی، اجرائی و قانونگذاری با خلق فرصت های ویژه از جمله سهمیه بندی.
- پایبندی به زدودن ستم ها، نابرابری ها و تبعیض های قومی، فرهنگی و زبانی. توزیع بایسته و عادلانه ثروت های ملی برای رفع محرومیت های دیرپای اقتصادی، اجتماعی، فرهنگی و اداری در راه دستیابی به رشدی موزون و پایدار در کشور. سپردن

تصمیم‌گیری‌ها در امور محلی و منطقه‌ای به نهادهای منتخب ساکنان. عدم کارگیری قهر و خشونت در حل مسائل ملی-قومی و گشودن مباحثه‌ای ملی جهت تعیین شکل و چارچوب مطلوب برای تحکیم همزیستی تاریخی و مسالمت‌آمیز مردم سراسر کشور (خودمختاری، فدرالیسم، انجمن‌های ایالتی و ولایتی ...). پذیرش و دفاع از مفاد اعلامیه حقوق اشخاص متعلق به اقلیت‌های ملی یا قومی، دینی و زبانی (۱۸ دسامبر ۱۹۹۲).

• پاسداری از محیط زیست و صیانت از منابع طبیعی و کاهش آلودگی‌ها به عنوان شرط و معیار بهزیستی و رشد پایدار. هواداری از جایگزینی منابع انرژی و تولید حامل‌های انرژی پایدار به جای حامل‌های فسیلی. هزینه‌های عظیم اقتصادی و لطمات جبران‌ناپذیر برای محیط زیست، ورود به چرخه هسته‌ای، زندگی مردم و نسل‌های آینده میهن‌مارا به خطری اندازد.

• پاسداری و مراقبت از میراث‌های تاریخی و فرهنگی که ثمر تلاش‌ها و خلاقیت‌های مشترک مردمان ایرانند و امروز بار دیگر در معرض تعرض و تخریب و تحریف زمامداران متعصب قرار گرفته‌اند.

• دفاع از صلح و همزیستی مسالمت‌آمیز میان ملت‌ها، در منطقه خاورمیانه و جهانی عاری از سلاح‌های هسته‌ای.

راهبرد سیاسی

• خواست ما اینست که نظام بیدادگر جمهوری اسلامی، به اراده مردم و به شیوه مسالمت‌آمیز برجیده شود؛ هرچند که کارنامه خشونت‌بار آن از وجود چنین ظرفیتی حکایت نمی‌کند. ما با تکیه بر اشکال مسالمت‌آمیز مبارزه، از جنبش‌های اعتراضی و نافرمانی‌های مدنی مردم علیه بیدادگری و ستم حمایت می‌کنیم و بر این باوریم که شکل‌گذار را قدرت حاکم به جنبش مردم تحمیل می‌کند. قیام علیه جباریت حق مردم است.

• لازم‌گذار دموکراتیک به نظام جانشین، فراخواندن مجلس مؤسسان است که از طریق انتخابات آزاد و با رأی همگانی در شرایط تضمین کامل آزادی‌های فردی، اجتماعی و سیاسی تشکیل شود. مجلس مؤسسان، نوع نظام آینده را تعیین و قانون اساسی آنرا تدوین می‌کند و به همه پرسى می‌گذارد. ما هوادار نظام جمهوری هستیم.

=====

سند سیاسی مصوب گردهمایی سراسری اول

جمهوریخواهان دموکرات و لائیک ایزان

۱۳ - ۱۵ شهریور ۱۳۸۳ (۳ - ۵ سپتامبر ۲۰۰۴)

ما، امضاءکنندگان این سند، در گردهمایی سراسری اول جمهوریخواهان دموکرات و لائیک ایزان، در تاریخ ۱۳ تا ۱۵ شهریور ۱۳۸۳ (۳ تا ۵ سپتامبر ۲۰۰۴) در شهر تهران، با حضور نمایندگان و فعالان سیاسی و اجتماعی از سراسر کشور، در مورد مسائل و مشکلات ایران و راهکارهای مقابله با آنها، بحث و تبادل نظر کردیم. در این گردهمایی، ما به بحث و تبادل نظر در مورد مسائل و مشکلات ایران و راهکارهای مقابله با آنها، پرداختیم. ما به بحث و تبادل نظر در مورد مسائل و مشکلات ایران و راهکارهای مقابله با آنها، پرداختیم. ما به بحث و تبادل نظر در مورد مسائل و مشکلات ایران و راهکارهای مقابله با آنها، پرداختیم.

ما، امضاءکنندگان این سند، در گردهمایی سراسری اول جمهوریخواهان دموکرات و لائیک ایزان، در تاریخ ۱۳ تا ۱۵ شهریور ۱۳۸۳ (۳ تا ۵ سپتامبر ۲۰۰۴) در شهر تهران، با حضور نمایندگان و فعالان سیاسی و اجتماعی از سراسر کشور، در مورد مسائل و مشکلات ایران و راهکارهای مقابله با آنها، بحث و تبادل نظر کردیم. در این گردهمایی، ما به بحث و تبادل نظر در مورد مسائل و مشکلات ایران و راهکارهای مقابله با آنها، پرداختیم. ما به بحث و تبادل نظر در مورد مسائل و مشکلات ایران و راهکارهای مقابله با آنها، پرداختیم. ما به بحث و تبادل نظر در مورد مسائل و مشکلات ایران و راهکارهای مقابله با آنها، پرداختیم.

ما، امضاءکنندگان این سند، در گردهمایی سراسری اول جمهوریخواهان دموکرات و لائیک ایزان، در تاریخ ۱۳ تا ۱۵ شهریور ۱۳۸۳ (۳ تا ۵ سپتامبر ۲۰۰۴) در شهر تهران، با حضور نمایندگان و فعالان سیاسی و اجتماعی از سراسر کشور، در مورد مسائل و مشکلات ایران و راهکارهای مقابله با آنها، بحث و تبادل نظر کردیم. در این گردهمایی، ما به بحث و تبادل نظر در مورد مسائل و مشکلات ایران و راهکارهای مقابله با آنها، پرداختیم. ما به بحث و تبادل نظر در مورد مسائل و مشکلات ایران و راهکارهای مقابله با آنها، پرداختیم. ما به بحث و تبادل نظر در مورد مسائل و مشکلات ایران و راهکارهای مقابله با آنها، پرداختیم.

تشكل، اجتماعات، تظاهرات و اعتصاب.

- برابری حقوقی تمامی افراد جامعه مستقل از جنسیت، زبان، قومیت، اعتقاد، مسلک و شیوهی زندگی.

- لغو مجازات اعدام و لغو هرگونه شکنجه و مجازات مغایر با شئون و حیثیت انسانی.

- جدایی دولت از دین و مسلک (ایدئولوژی). نبود دین رسمی.

- لغو هرگونه تبعیض جنسی و پیوستن به کنوانسیون بین‌المللی رفع کلیه اشکال تبعیض نسبت به زنان (۱۸ دسامبر ۱۹۷۹ - ۲۸ آذر ۱۳۵۸).

- ایجاد امکانات برای دستیابی به برابری زنان و مردان در همه عرصه‌های زندگی اجتماعی از جمله در نهادهای سیاسی، اجرایی و قانونگذاری به شیوه‌های گوناگون خاصه سهمیه‌بندی.

- تأمین حقوق فرهنگی، اجتماعی و اقتصادی بنیادین که شرط لازم شهروندی برابر است (امنیت، معاش، مسکن، بهداشت، آموزش و کار). تحقق این حقوق منوط است به ایجاد شرایط لازم برای بهره‌برداری برابر تمام شهروندان از امکانات مادی و معنوی کشور.

- سازمانیابی قدرت سیاسی و دستگاه اداری با رعایت اصل تمرکززدائی و تکیه بر توسعه‌ی دموکراسی محلی. در هر محل و منطقه، تصمیم‌گیری در امور محلی و منطقه‌ای می‌بایست به نهادهای منتخب ساکنان (انجمنها، شوراهای و...) سپرده شود.

راهبردهای سیاسی:

۱- خواست ما این است که این نظام بیدادگر به شیوه‌ی مسالمت‌آمیز برچیده شود؛ هرچند که کارنامه‌ی خشونت‌بار آن از وجود چنین ظرفیتی حکایت نمی‌کند. ما از شکلهای گوناگون جنبشهای اعتراضی مردم علیه بیدادگری و ستم حمایت می‌کنیم و برین باوریم که در نهایت، شکل‌گذار را قدرت حاکم به جنبش مردم تحمیل می‌کند. قیام علیه جباریت حق مردم است.

۲- فراخواندن مجلس مؤسسان را لازمی گذار دموکراتیک به نظام جمهوری جانشین می‌دانیم. مجلس مؤسسان منتخب همه‌ی مردم است و بر

مبنای انتخابات آزاد و با رأی مخفی و همگانی و در شرایط آزادی کامل مطبوعات، رسانه‌های گروهی، احزاب و سازمانهای سیاسی تشکیل می‌شود. مجلس مؤسسان نوع نظام جمهوری آینده را تعیین می‌کند و قانون اساسی آن را تدوین می‌کند و به همه‌پرسی عمومی می‌گذارد.

وجوه افتراق:

الف -

با توجه به اینکه کلیه حاضران بر نکات زیر توافق دارند که ایران کشوری است با قومیت‌های مختلف که همزیستی آنها در طی تاریخ همواره از تبعیضات و نابرابریها و ستمگریهای گوناگون آسیب دیده است؛ و با توجه به اینکه از میان برداشتن نابرابریها و تبعیضات از لوازم حیاتی شکلگیری دموکراسی در ایران است و با اذعان به اینکه وابستگی به يك قومیت معین نباید به هیچ وجه مبنای امتیاز و یا موجب محرومیت در هیچ حوزه‌ای از واقعیت اجتماعی باشد، همه‌ی ایرانیان باید به زبان مادری خود سخن بگویند، بنویسند و بخوانند و آموزش ببینند و همه از آزادی کامل برای حفظ و شکوفایی فرهنگ خود برخوردار باشند و از حق تصمیم‌گیری و مشارکت در اداره‌ی امور محلی و منطقه‌ای بهره مند بمانند. تحقق چنین شرایطی برای همبستگی مردم ایران جنبه‌ی حیاتی دارد.

0000 00000000 0000 00 000 0000000 000000 0000 0000 000 00 0000 00
 :00 000000

00000 00 000000 0 00000 00000 00000000 0 000000 000000 00 .0
 00000 0000000 0 000000000 000000000000000 000 000000 000000 00
 000 000000 00 00000 000000 0000000 0000 0 000 0000000 000000000
 0000000 00 00000 0000000 0 0000000000 0000 00 000000000000 00000000
 .[*]00000000 00000 000000000 0 00000 00000

[illegible]

_____ , _____

□□□□ □ □□□□ □□□ □□□□□□ □ □□□□ □□□ □□□ □□□□□ □□□□ □□ -

0000 00 0000 000000 00000000 000 00000 00 0000 00000 000000
 ... 000000 0 000000 000000000 0000000000 0000000000

000000 0 0000 000000 0000 000000 0000 00 00 000000 -
 , 000000

1. 00000 0 000 00 0000 0000 0 0000000000 00000 00 000 000000 00 -

[illegible]

— ۷

[illegible]

00000 000000 0000 00000 00 00000 00000000 000000 00 0000 00 .0
 00000 000000000 0 0000 0000 0000 00000000 00 00000 0 0000000 0
 .000 00000 000 0000000000

[illegible]

000000 000 000000000000 0000000000 0 000000 0000000 00 00000 00 .0
 00000 0000000 00 0 000000 00000000000 00000000 00 00 000000 .000
 00 0000000 000 0000000000 .000 000000 0 00000 000 0000 00 0000000000
 00000 000000 000 000000000000000000 00000 0 000000 00000 00000000 0000000
 .(**)000000

- 7

000000 00 000000 00 000000 0 000 0000 00000000 000 0 00 0 000
 00000000 000000 00 000 000000 000 00000000 0000 00 00000 00000000
 00000 00 000 0000000 0000 00 000 0000 0000000000 0000 00000000 00

در این پژوهش، داده‌ها از طریق مصاحبه‌های عمیق و مشاهده مشارکتی گردآوری شدند. برای تحلیل داده‌ها، از روش تحلیل مضمون (Content Analysis) استفاده شد. این روش به پژوهشگر کمک می‌کند تا مفاهیم اصلی و مضامین پنهان در داده‌های کیفی را شناسایی کند. (***).

در طی ماه‌های آینده مسائل مورد افتراق موضوع بحث و گفتگوهای روشنگرانه قرار خواهد گرفت تا حصول به توافقه‌ای عمومی‌تری را ممکن سازد.

* پیوسته‌ها و ضمیمه‌ها:

این بخش شامل اطلاعات تکمیلی در مورد روش‌شناسی، نمونه‌گیری و اعتبار پژوهش است. همچنین، جدولی از مصاحبه‌ها و مشاهده‌ها ارائه شده است.

در ادامه، نتایج اولیه پژوهش و یافته‌های حاصل از تحلیل داده‌ها ارائه می‌گردد. این بخش به تفصیل به مضامین اصلی و مضامین فرعی پرداخته می‌شود.

نتایج پژوهش نشان می‌دهد که عوامل متعددی در شکل‌گیری این پدیده نقش دارند. از جمله این عوامل می‌توان به تغییرات اجتماعی، فرهنگی و اقتصادی اشاره کرد. همچنین، نقش نهادهای اجتماعی و فرهنگی در این فرآیند مورد بررسی قرار گرفته است.

** پیوسته‌ها و ضمیمه‌ها:

این بخش شامل اطلاعات تکمیلی در مورد روش‌شناسی، نمونه‌گیری و اعتبار پژوهش است. همچنین، جدولی از مصاحبه‌ها و مشاهده‌ها ارائه شده است. در ادامه، نتایج اولیه پژوهش و یافته‌های حاصل از تحلیل داده‌ها ارائه می‌گردد. این بخش به تفصیل به مضامین اصلی و مضامین فرعی پرداخته می‌شود.

نتایج پژوهش نشان می‌دهد که عوامل متعددی در شکل‌گیری این پدیده نقش دارند. از جمله این عوامل می‌توان به تغییرات اجتماعی، فرهنگی و اقتصادی اشاره کرد. همچنین، نقش نهادهای اجتماعی و فرهنگی در این فرآیند مورد بررسی قرار گرفته است.

در نهایت، نتیجه‌گیری کلی از پژوهش ارائه می‌گردد. این نتیجه‌گیری بر اهمیت توجه به عوامل اجتماعی و فرهنگی در تحلیل پدیده‌های اجتماعی تأکید دارد. همچنین، پیشنهاداتی برای پژوهش‌های آینده ارائه می‌شود.

این سند به منظور اطلاع رسانی به شما تهیه شده است.

این سند به منظور اطلاع رسانی به شما تهیه شده است. این سند به منظور اطلاع رسانی به شما تهیه شده است. این سند به منظور اطلاع رسانی به شما تهیه شده است.

*** این سند به منظور اطلاع رسانی به شما تهیه شده است.

این سند به منظور اطلاع رسانی به شما تهیه شده است. این سند به منظور اطلاع رسانی به شما تهیه شده است. این سند به منظور اطلاع رسانی به شما تهیه شده است. این سند به منظور اطلاع رسانی به شما تهیه شده است.

بیانیه‌ی سیاسی مصوب پنجمین گردهمایی سراسری

توضیح: در پنجمین گردهمایی سراسری جنبش خواهان دمکرات و لائیک ایران در تاریخ ۱۷ تا ۱۹ مه ۲۷ - ۲۹ اردیبهشت ۱۳۹۲ چهار سند به تصویب رسید که سه سند آن مربوط به مسائل سیاسی و چهارمین مربوط به ساختار است. آنچه در زیر می‌آید بیانیه سیاسی، طرح همگرایی جمهوری خواهان و منشور سیاسی مصوبه گردهمایی پنجم است. سند به روز شده ساختار تشکیلاتی مصوب گردهمایی نیز در سایت ندای آزادی منتشر شده است که علاقه مندان می‌توانند آنرا مطالعه کنند. این اسناد بنا به درخواست گردهمایی پنجم توسط هیئت رئیسه گردهمایی و شورای هماهنگی جمهوری خواهان دمکرات و لائیک ایران به صورت نهایی ویرایش شده و در اختیار علاقه مندان قرار می‌گیرد.

بیانیه سیاسی جنبش جمهوریخواهان دموکرات و لائیک ایران

مصوب گردهم‌آیی پنجم

۱۷ - ۱۹ مه ۲۰۱۳ - ۲۷ - ۲۹ اردیبهشت ۱۳۹۲

نه به جمهوری اسلامی!
برای ایرانی آزاد و دموکراتیک!

۱- برای جهانی دیگر

امروزه، جهانی‌شدن به‌ویژه در حوزه اقتصادی تبدیل به واقعیتی انکارناپذیر شده است. جهانی‌شدن کنونی، اما، خصلتی ناعادلانه برای بشریت دارد زیرا که به رهبری قدرت‌های بزرگ مالی و اقتصادی جهان در جهت اقتدار و منافع اقلیتی کوچک ادرصدی، بدون مشارکت و مداخله دموکراتیک اکثریت عظیم ۹۹ درصدی مردم انجام می‌پذیرد. در تغییر چنین وضعیتی اما، جنبش‌های اجتماعی برای جهانی‌شدنی دگر، هر چند هنوز ناتوان، ناهماهنگ و نامتشکل، در حال شکل‌گیری در گستره‌ی گیتی^۱ اند. این جنبش‌ها برای تغییر مناسبات حاکم کنونی بر جهان و در جهت تغییر آن‌ها، برای عدالت، برابری و بهزیستی مردمان جهان، برای مشارکت شهروندان جهان در تعیین سرنوشت خود بدون سلطه قدرت‌های بزرگ مالی و دولتی و سرانجام برای پاسداری از محیط زیستی که در حال نابودی است تلاش و پیکار می‌کنند.

در دو سال گذشته، دو رویداد جنبشی بزرگ و متداوم جهان و جهانیان را تکان دادند. یکی، جنبش‌های اعتراضی برآشفته‌گان اروپا و آمریکا بر علیه نظم اقتصادی حاکم بر جهان غرب بود و دیگری، جنبش‌های مردم در برخی کشورهای عربی بر ضد دیکتاتورهای دیرینه‌ی شان. در حالی که اولی، در برابر چالش‌های بزرگ و بغرنج، از پویایی و فرایندی عدالت جویانه برخوردار است، دومی، با رشد میل‌تاریسم و اسلام‌گرایی سیاسی در منطقه در کنار رشد فرایندهای دموکراتیک، با موقعیتی مخاطره‌انگیز و متضاد روبرو است. امروزه سرنوشت مبارزه برای آزادی و دموکراسی در کشورهای عربی، به‌ویژه در تونس و مصر، با فرجام رویارویی و مبارزه نیروهای لائیک این کشورها با اسلام‌گرایی و دفاع بی‌وقفه آن‌ها از آزادی، دموکراسی و جدایی دولت و دین و همچنین از برابر حقوقی به‌ویژه برابری زنان و مردان گره خورده است.

ما در جنبش جمهوریخواهان دموکرات و لائیک ایران همبستگی مبارزاتی خود را با جنبش برآشفته‌گان گیتی علیه بی‌عدالتی‌ها و برای جهانی

دِگر بر پایه برابری، عدالت، بهزیستی و حفظ محیط زیست اعلام می‌داریم.

ما همچنین همبستگی خود را با جنبش‌های عربی از جمله در مصر و تونس در راستای آزادی، دموکراسی و جدایی دولت و دین اعلام می‌داریم. چه آن جنبش‌هایی که چون در مصر و تونس بر دیکتاتورهای سابق خود چیره شدند ولی امروزه با خطر جدید استبداد دینی رو به رویند و چه آن‌ها که، چون در سوریه، در راه مبارزه با استبداد حاکم در برابر چالش‌هایی سخت، هم داخلی و هم خارجی، قرار دارند. ما بر این باوریم که مبارزه‌ی نیروهای لائیک یا سکولار برای جدائی دولت و دین و دموکراسی در کشورهای عربی، به‌ویژه امروز در مصر و تونس، برای جلوگیری از بازتولید استبداد به صورتی دیگر و این‌بار دینی-اسلامی، از اهمیتی به سزا و تعیین کننده هم برای آنان و هم برای جهان‌یان برخوردار است.

جنبش جمهوری خواهان دموکرات و لائیک ایران توجه مردم آزادیخواه عرب را به تجربیات انقلاب سال ۱۳۵۷ ایران و فرجام اسف بار آن جلب کرده و بر این باور است که بدون تغییرات ساختاری، اجرای حقوق بشر به‌ویژه برابری حقوقی زنان و مردان و جدایی دولت و دین و ایستادگی در برابر تلاش اسلام گرایان برای گسترش نفوذ دین در دستگاه دولتی، قضایی و قانون گذاری، فرایند دموکراتیک می‌تواند عقیم مانده و به شکست انجامد.

ما بر این باوریم که مبارزات آزادی‌خواهانه مردم سوریه برای سرنگون کردن رژیم دیکتاتوری بشار اسد باید به دست خود آنان و بدون دخالت و نفوذ قدرتهای خارجی به سرانجام رسند.

ما در جنبش جمهوری خواهان دموکرات و لائیک ایران، در عین حال، سیاست‌های مداخله‌جویانه، سرکوب‌گرانه و تروریستی جمهوری اسلامی ایران در حمایت نظامی و سیاسی... از رژیم سوریه و از دیگر گروه‌ها و سازمان‌های بنیادگرای اسلامی در منطقه از جمله در جنوب لبنان و فلسطین را به شدت محکوم می‌کنیم.

جنبش جمهوری‌خواهان دموکرات و لائیک ایران درود و شادمانی خود را نسبت به پیروزی مردم فلسطین در سازمان ملل در ۲۹ نوامبر ۲۰۱۲ که بنا بر آن فلسطین به عنوان دولت ناظر غیر عضو سازمان ملل به رسمیت شناخته شد، ابراز می‌دارد. از این رویداد تاریخی باید به منزله ثبت گواهی تولدی نوین برای فلسطین در راه به رسمیت شناخته‌شدن کامل دولت فلسطینی در کنار دولت اسرائیل یاد کرد. ما

در جنبش جمهوری خواهان دموکرات و لائیک ایران همواره از مبارزات مردم فلسطین و همچنین از مبارزات اپوزیسیون مترقی و مردم صلح طلب اسرائیل در جهت برقراری صلح پایدار در منطقه بر پایه همزیستی دو دولت مستقل فلسطینی و اسرائیلی و حل مسالمت آمیز، عادلانه و دموکراتیک اختلافات میان آنها، جانبداری کرده و می‌کنیم.

۲- برای اعتلای جنبشهای اجتماعی در ایران

امروزه، با گذشت بیش از سه سال از جنبش اعتراضی عمومی خرداد ۸۸، مبارزات سیاسی، اجتماعی و مدنی در ایران در مجموع فروکش کرده‌اند. با این حال اما شاهد مقاومتها و مبارزاتی هم از سوی کارگران برای دفاع از حقوق خود در برابر بیکاری، اخراج و عدم پرداخت حقوقها و هم از سوی کنشگران جامعه مدنی در دفاع از حقوق بشر و آزادیها در ایران با به خطر انداختن جان خود در این راه می‌باشیم.

ریشه‌های این رکود جنبشی و مبارزاتی را البته نباید تنها در سرکوب سبانه ی رژیم، دستگیری‌های گسترده در میان دانشجویان، زنان، کارگران، روشنفکران، روزنامه‌نگاران، اقلیت‌های ملی و قومی، گروه‌های اپوزیسیون، کنشگران مدنی و اینترنتی... که به خروج تعداد زیادی از فعالان این جنبشها به خارج از کشور انجامیده است پیدا کرد. به طور کلی وخامت اوضاع اقتصادی کشور، بیکاری، گرانی و گرفتاری روزمره برای گذران زندگی در نزد بخشهای وسیعی از مردم، تهدید و ارعاب پلیسی- ایدئولوژیکی از سوی رژیم، نگرانی‌های موجود نسبت به خطر احتمالی جنگ و نامعلومی آینده ایران پس از جمهوری اسلامی با توجه به وضعیت نابسامان اپوزیسیون و ناروشنی و ابهام در طرحها و برنامه‌های آلترناتیوی آنها... همه‌ی این عوامل در رکود وضعیت مبارزاتی کنونی تاثیر گذار می‌باشند.

امروزه، ضرورت تدارک زمینه‌های سیاسی، نظری و عملی برای اعتلای جنبشهای اجتماعی در ایران و ضرورت سازمان‌یابی مجدد کنشگران سیاسی- اجتماعی با درس‌گیری از کمبودها و نارسایی‌های جنبش اعتراضی خرداد ۸۸، بیش از هر زمان دیگر احساس می‌شود. امروز فعالان اجتماعی بیش از هر چیز در برابر وظیفه‌ی مبرم بازبینی انتقادی فعالیت‌های خود در جنبش همگانی گذشته به منظور ابداع شیوه‌ها و شکل‌های مستقل دخالت‌گری اجتماعی در جنبشهای آینده قرار دارند.

ما در جنبش جمهوری‌خواهان دموکرات و لائیک ایران برآنیم که وظیفه کنونی و اصلی اپوزیسیون آزادی‌خواه و مترقی خارج کشور، در آن بخشی

که از رویکرد مداخله‌گری جنبش‌های اجتماعی به امر سیاست و سیاست‌ورزی می‌نگرد، عبارت است از هم‌کوشی نظری و عملی با فعالان اجتماعی در داخل و خارج کشور برای بازبینی، بازسازی و سازمان‌یابی جنبش‌های مدنی و انجمنی یعنی جنبش زنان، دانشجویان، کارگران و اقوام ساکن ایران. چگونگی این هم‌کوشی و هم‌گرایی با فعالان جنبش‌های مدنی و سیاسی- اجتماعی و دست‌یابی به راه‌کارهای مشخص برای اعتلای مجدد جنبش‌های اجتماعی در ایران را تنها می‌توان در فرایند رایزنی‌ها، همکاری‌ها و آزمون‌های کوچک و بزرگ، در چهارچوبی آزاد، دموکراتیک و برابری به تدریج فراهم، پیدا و به کار بست.

۳- برای گذار از نظام جمهوری اسلامی در ایران

با خروج بخشی از اصلاح‌طلبان حکومتی از قدرت، در پی جنبش اعتراضی ۸۸، اختلافات و مناقشات درونی رژیم نه تنها رو به پایان نرفته بلکه شدت نیز یافته‌اند. بحران سیاسی حادی امروز حکومت اسلامی را فرا گرفته است. اختلاف‌ها و تضادها در درون جناح‌های حاکم میان بیت ولایت فقیه، دولت احمدی نژاد، نهادهایی چون مجلس اسلامی، سپاه پاسداران و روحانیت و در درون هر یک از این دستگاه‌ها بالا گرفته‌اند. با این که در گذشته نیز اختلاف‌ها در درون هیئت حاکمه‌ی اسلامی همواره وجود داشته‌اند اما این بار، بحران سیاسی بر سر مدیریت وضع نابهنجار و پیچیده‌ی کنونی بویژه با تحریم‌های روزافزون بین‌المللی باز هم شدیدتر شده است، به طوری که شکاف‌های ژرف‌تری را در سطح حاکمیت ایجاد کرده است. با این همه تجربه‌ی سی ساله‌ی جمهوری اسلامی نشان داده است که این سیستم برای حفظ و بقای خود همواره از توانایی حل اختلافات و مناقشات درونی از جمله از طریق سازمان دادن انتخابات در میان خود و در نتیجه جلوگیری از فروپاشی از بالا برخوردار بوده است.

اما امروز، افزون بر بحران سیاسی، یک بحران شدید اقتصادی نیز بر کشور و جامعه دامن گسترده است. در نتیجه‌ی سیاست‌های نابخردانه‌ی اقتصادی و مالی رژیم و ادامه‌ی مآجراجویی هسته‌ای‌اش، انزوای کشور و سقوط مناسبات متعارف اقتصادی و سیاسی ایران با جهان، اقتصاد ایران با نابهنجاری‌های فراوان و غیر قابل برون رفتی در شرایط کنونی مواجه شده است. بیکاری، گرانی و تورم به کاهش روزافزون قدرت خرید بخش عظیمی از مردم منجر شده‌اند و در نتیجه پیامدهای فاجعه‌باری برای بخش‌های وسیعی از مردم به‌ویژه زحمتکشان و اقشار متوسط در زمینه‌ی کار و کسب و گذران زندگی به بار آورده‌اند. این در حالی است که اقلیتی کوچک اما غارتگر با اتکا به مافیای دولت،

سپاه پاسداران و نهادهای پرقدرت اسلامی صاحب ثروت‌هایی کلان با ارقامی نجومی می‌شوند. ناگواری شدید اوضاع کشور تا آن جا پیش رفته است که بسیاری از تولیدات، کارخانه‌ها و مراکز صنعتی تعطیل و حقوق‌های کارگران پرداخت نمی‌شوند. با به اجرا درآمدن نسبی طرح یارانه‌ها و قانون آزاد سازی کامل قیمت‌ها باز هم از قدرت خرید مردم به‌ویژه اقشار کم درآمد کاسته شده است. تحریم‌های اقتصادی و ناروشنی وضع آینده کشور افت شدید تولیدات در حوزه صنایع را ایجاد کرده است. اقتصاد ایران بیش از پیش بیمار و متکی به رانت نفتی شده است که تولید و فروش آن به دلیل تحریم‌ها رو به کاهش می‌روند. در همین حد نیز ثروت ناشی از فروش نفت به طور عمده به جیب مافیای صاحب قدرت سیاسی و انتظامی و بخش کوچکی از جامعه می‌رود.

بحران‌های سیاسی و اقتصادی رژیم خصلتی ساختاری دارند که از ماهیت نظام بر می‌تابند. اما مساله این‌جاست که از یکسو، این بحران‌ها به تنهایی نمی‌توانند رژیم را ساقط کنند و از سوی دیگر نیز ادامه‌ی زندگی چنین نظامی بحران‌زا و تخریب‌کننده کشور و جامعه را رو به قهقرا و نیستی می‌کشاند.

ما در جنبش جمهوری خواهان دموکرات و لائیک ایران برآنیم که مبارزه برای گذار از نظام جمهوری اسلامی از طریق اعتلای جنبش‌های اجتماعی و مبارزات مردم ایران مطلوب‌ترین راه خروج از بن بست اوضاع نابسامان اقتصادی، سیاسی و اجتماعی کنونی است. خواست ما این است که این نظام بیدادگر به شیوه‌ی مسالمت‌آمیز برچیده شود و برای آن مبارزه می‌کنیم؛ هرچند که کارنامه‌ی خشونت‌بار آن از وجود چنین ظرفیتی حکایت نمی‌کند. ما از شکلهای گوناگون جنبش‌های اعتراضی مردم علیه بیدادگری و ستم حمایت می‌کنیم و بر این باوریم که در نهایت، شکل گذار را قدرت حاکم به جنبش مردم تحمیل می‌کند. قیام علیه جباریت حق مردم است.

۴- برای مخالفت با سیاست هسته‌ای رژیم و حمله نظامی

هدف سیاست هسته‌ای رژیم جمهوری اسلامی، تبدیل خود به قدرتی نظامی با تسلیحات اتمی به منظور اعمال هژمونی بر منطقه است. استراتژی غرب در بحران هسته‌ای ایران، علاوه بر تامین منافع خود در منطقه، تلاش برای جلوگیری از دستیابی جمهوری اسلامی به سلاح هسته‌ای حتا با تهدید به مداخله نظامی و توسل به جنگ است. اما هم مداخله نظامی و هم دستیابی رژیم به سلاح هسته‌ای آلترناتیوهای هستند که خطر تخریب و کشتار، خانه خرابی مردم، تقویت استبداد و سرکوب نیرو

های ترقی‌خواه و دموکرات کشور را در بر دارد.

ما هرگونه حمله‌ی نظامی به ایران را ناقض استقلال کشور و به حق حاکمیت مردم ایران بر سرنوشت خود دانسته آن را به شدت محکوم می‌کنیم. ما بر این باوریم که کسب آزادی و دموکراسی در هر کشوری، از جمله در ایران، امر مردم آن کشور است و به دست خود آنان باید انجام پذیرد.

در زمینه سیاست هسته‌ای رژیم، ما مخالفت خود را با غنی‌سازی اورانیوم برای دستیابی به سلاح هسته‌ای توسط جمهوری اسلامی اعلام داشته آن را مغایر با ارزشهای صلح جویانه و حفظ محیط زیستی می‌دانیم. در همین راستا ما نه تنها مخالفت خود را با ساخت سلاح اتمی اعلام می‌داریم بلکه مخالف ساخت هر گونه سلاح کشتار جمعی (میکروبی، شیمیایی و...) نیز هستیم. ما خواهان شکل‌گیری جهان و خاور میانه‌ای مبرا از سلاح اتمی هستیم.

امروزه تحریم‌های بین المللی ابعادی بی‌سابقه و گسترده یافته‌اند. با این که از طریق تحریم‌های هدفمند بهتر می‌توانند رژیم ایران را به پس‌نشستن از غنی‌سازی وادار ساخت، اما با این همه خطر حمله نظامی به ایران به‌ویژه از سوی دولت اسرائیل را نمی‌توان منتفی دانست. مسئولیت تحریم‌های فزاینده که بار عمده آن بر دوش مردم سنگینی میکند و مسئولیت حمله‌ی نظامی به طور عمده متوجه حاکمان ایران است که بخش بزرگی از درآمدهای نفتی را به برنامه اتمی آشکار و پنهان خود اختصاص داده و به سیاست غنی‌سازی هسته‌ای خود با اهدافی نظامی ادامه می‌دهند.

روشن است که تحریم‌ها در شرایطی که دولت و سپاه پاسداران شریان‌های اقتصاد جامعه را در دست دارند تاثیرات زیان‌بار و مخربی بر اقتصاد بحرانی ایران و بدین وسیله بر زندگی و معاش توده مردم به‌ویژه اقشار تهیدست بر جای می‌نهند. اما چشم فرو بستن جامعه بین‌المللی بر سیاست هسته‌ای جمهوری اسلامی در منطقه و در نتیجه باز گذاشتن راه اتمی شدن این رژیم نیز پیامدهای منفی و مخربی برای مردم ایران در بر دارد.

تاکنون در جمهوری اسلامی اکثر قدرتهای بزرگ مالی و نظامی دنیا فعالیت‌های اقتصادی داشته‌اند و بخصوص این نظام توسط آنان علیه مبارزات به حق مردم مجهز به ابزارهای مدرن سرکوب نیز شده است. اختلاف ما و مردم با جمهوری اسلامی از نوع اختلاف قدرتهای بزرگ

جهانی با نظام نیست. از اینرو ما ضمن مخالفت با دخالت سیاسی و نظامی کشورهای خارجی در امور داخلی ایران مخالفت خود را با غنی سازی اورانیوم و ساخت سلاحهای کشتارجمعی (اتمی شیمیائی و میکروبی) در ایران و جهان اعلام می داریم.

۵- برای تحریم انتخابات فرمایشی دوره یازدهم ریاست جمهوری

بار دیگر در خرداد ماه آینده، نمایش مضحکهای به نام «انتخابات ریاست جمهوری» برای دوره یازدهم به روی صحنه خواهد آمد. این بار اما همه ی شواهد تا به امروز نشان می دهند که جناح های رقیب حاکم و سپاه پاسداران و در راس آنها بیت ولی فقیه نقشه ی انتخاباتی را از پیش کشیده اند که به هر ترتیب و بهایی تجربه ی شوم انتخابات ریاست جمهوری خرداد ۸۸ برای آنان تکرار نشود.

در آن انتخابات، برخورد خشن حاکمان جمهوری اسلامی تأکیدی بر سلطه بلامنازع بیت رهبری درسیاست های نظام بود. در آن انتخابات آنها حتی در میان جناح های خودی نیز پایبند به رعایت حقوق نامزدها چون دوران گذشته نشدند. گردانندگان نظام در جهت هر چه بیشتر بستن جامعه و سرکوب هرگونه مخالفت با تصمیم ولی فقیه قدم برداشتند و هر شکل مخالفتی را حتی در جبهه خودی ها سرکوب کردند.

از این رو این بار با انتخاباتی به مراتب محدودتر به برگزیدگان شورای نگهبان و غیر دموکراتیکتر از انتخابات دوره های پیشین روبه رو خواهیم بود.

تفاوت دیگر این دوره انتخابات با دوره ی دهم در نقشی است که اصلاح طلبان خارج از حکومت بازی خواهند کرد. اینان بر سر دو راهی شرکت نامشروط یا عدم شرکت در انتخابات قرار دارند. اما با توجه به سرکوب چهار سال اخیر، در بند بودن تعدادی از فعالان و رهبران شان و سخت گیری حاکمان و بسته تر شدن هر چه بیشتر نظام، امکان شرکت اثرگذار آنها در انتخابات منتفی است. با این حال شرکت بخشی از اصلاح طلبان در انتخابات را نمیتوان منتفی دانست.

جنبش جمهوری خواهان دموکرات و لائیک ایران مصمم تر از گذشته، با توجه به شرایط سیاسی و اجتماعی ایران، از تحریم انتخابات فرمایشی ریاست جمهوری جانبداری می کند. اهمیت این تحریم را زمانی بهتر درک می کنیم که تقلای مستمر جمهوری اسلامی در کسب مشروعیتی مردمی برای خود در درازای عمر تا کنونی اش را دریابیم. مستبدان اسلام گرای حاکم بر ایران، از آغاز استقرار حکومت شان تا کنون، همواره خواسته اند

به خود و جهانیان نشان دهند که از پشتیبانی مردم ایران برخوردارند. در نتیجه همواره می‌کوشند که رأی مردم در "انتخابات" مختلف، از جمله در مهمترین آن‌ها یعنی انتخابات ریاست جمهوری را به حساب «رأی داوطلبانه‌ی» مردم به حکومت اسلامی وانمود سازند تا از این طریق بتوانند هم در صحنه‌ی داخلی و هم در عرصه‌ی جهانی قدرت نمایی کنند. با دستی باز، در داخل کشور سلطه بر مردم را تشدید و خواست‌های دموکراتیک و آزادی خواهانه‌ی آنان را سرکوب کنند و در خارج از کشور سیاست‌های ماجراجویانه خود را بی‌پروا ادامه دهند.

ما بر این باوریم که شرکت در انتخابات فرمایشی دوره یازدهم ریاست جمهوری، به‌ویژه در شرایطی که این رژیم بیش از هر زمان دیگر هم در میان مردم ایران و هم در جهان منزوی و رسوا شده است، به ادعای مشروعیت مردمی آن یاری خواهد رساند. عدم شرکت گسترده مردم در انتخابات، بر عکس، نشانه‌ی مخالفت با استبداد و خواست آزادی و دموکراسی به سوی ایرانی‌رها از جمهوری اسلامی است.

۶- مواضع بنیادی ما. انتخابات آزاد و راه‌کار مجلس مؤسسان

- در شرایط کنونی، اپوزیسیون دموکرات، جمهوری‌خواه و مدافع جدایی دولت و دین در ایران باید همچنان و بیش از گذشته بر بنیادها، اصول و اهداف مبارزه‌ی خود ایستادگی و پافشاری کند. این‌ها عبارتند از: مبارزه برای آزادی‌های مدنی در ایران؛ مبارزه برای رشد و گسترش جنبش‌های اجتماعی- سیاسی و پشتیبانی از آن‌ها؛ مبارزه برای دفاع از حقوق بشر و میثاق‌های دموکراتیک بین‌المللی؛ ترویج اصول دموکراسی و توضیح مضمون بدیل جمهوری مورد نظر که مبتنی بر جمهوریت، دموکراسی، لائسیته، عدالت اجتماعی، برابر حقوقی و استقلال است.

- در شرایطی که قشرهای وسیعی از شهروندان ایران به‌ویژه جوانان بیش از پیش روی به افکار و ایده‌های مدرنیته و از جمله جدایی دولت و دین می‌آورند، نیروهای جمهوری‌خواه و لائیک وظیفه دارند که به تبلیغ و ترویج این افکار و ایده‌ها به‌ویژه لائسیته و ضرورت تحقق آن‌ها در ایران بپردازند. لائسیته ترجمان شفاف و بدون ابهام مفهوم «جدایی دولت و دین» در سه رکن اساسی آن است. یکم، به معنای استقلال و خودمختاری دولت و بخش عمومی و به طور مشخص سه قوای مجریه، مقننه و قضایی از دین، احکام و دستگاه آن یعنی شریعت و روحانیت است. دوم به معنای آزادی به باورهای دینی و غیر دینی و اِعمال فردی یا جمعی آن‌هاست. سوم به معنای عدم تبعیض چه مستقیم

یا غیر مستقیم نسبت به افراد، بدون در نظر گرفتن اعتقادات مذهبی، رنگ پوست، خاستگاه، عقیده، جنسیت و ملیت آنهاست.

- دولت جمهوری اسلامی ایران و نهادهای مختلف آن، به ویژه در چند سال اخیر، بی توجه نسبت به بقای نسلهای آینده کشور، دست به تخریب بی پروای محیط زیست در شهرها، شهرستانها و مناطق مختلف ایران میزنند. ما برآنیم که پاسداری از طبیعت و محیط زیست، چه در رفتارهای فردی و چه در سیاست های کلان اجتماعی و بهره‌وری اقتصادی، همزیستی با طبیعت در فرایند رشدی پایدار و سازنده، جایگزینی منابع انرژی کنونی چون نفت، چگونگی پایان دادن به سلطه یکجانبه بهره کشی ویرانگر از طبیعت و محافظت از محیط زیست و طبیعت چالش بزرگ پیشروی جامعه‌ی ما در امروز و فردای آن است.

- امروزه، بخشهایی از اپوزیسیون و بیش از همه در خارج از کشور از راه کار «انتخابات آزاد» چون شعار اصلی و تعیین کننده نام می‌برند. اصل انتخابات آزاد و دموکراتیک به عنوان یکی از ارکان بنیادین جمهوری و دموکراسی در برابر استبداد و دین‌سالاری همواره مورد تأکید و دفاع ما در جنبش جمهوریخواهان دموکرات و لائیک ایران قرار گرفته و می‌گیرد. انتخابات آزاد یکی از مطالبات اصلی شهروندانی بود که در جنبش اعتراضی ۸۸ خواهان پایان دادن به دیکتاتوری و استقرار آزادی‌های مدنی در ایران شدند. اما در جمهوری اسلامی ایران انتخابات برای نهادهایی سرپا دینی و تبعیض‌آمیز و تحت قوانینی به همان‌سان دینی و تبعیض‌آمیز که پایه‌ای ترین‌شان قانون اساسی اسلامی است انجام می‌پذیرند. انتخابات آزاد در ایران در شرایطی امکان‌پذیر است که از یکسو جنبشهای سیاسی- اجتماعی مردم بتوانند تناسب قوایی به سود خود ایجاد کنند که حاکمیت جمهوری اسلامی قادر نشود به میل خود و بنا بر قانون اساسی‌اش عمل کند و از سوی دیگر وضعیتی چون آزادی‌های اجتماعی و مدنی، حقوق و امکانات برابر برای شرکت همه‌ی سازمان‌ها و گروه‌ها در انتخاباتی آزاد و دموکراتیک فراهم باشد. هیچ یک از این الزامات اما در جمهوری اسلامی ایران حتا در ابتدایی ترین عرف بین المللی وجود ندارد.

- شعار اصلی راه کاری ما در جنبش جمهوریخواهان دموکرات و لائیک ایران، مبارزه برای استقرار جمهوری و دموکراسی در ایران بر پایه جدایی دولت و دین از طریق تشکیل مجلس مؤسسان مردم است. به باور ما روند رشد و اعتلای مبارزات مردم ناگزیر راه حل تشکیل مجلس مؤسسان مردم از طریق انتخاباتی آزاد و دموکراتیک برای تدوین قانون اساسی جدید را مطرح خواهد کرد. فرایند تبلیغ و ترویج این

راه‌کار در عین حال کمک به رشد آگاهی اجتماعی نسبت به ضرورت تغییرات اساسی ساختاری در ایران و مضمون آن چه که باید جایگزین نظام کنونی شود خواهد کرد.

۱۹ مه ۲۰۱۳ - ۲۹ اردیبهشت ۱۳۹۲

طرح همگرایی و اتحاد عمل گسترده جمهوری خواهان ایران

مصوبه گردهمایی پنجم جنبش جمهوری خواهان دمکرات و لائیک ایران ۱۹ می ۲۰۱۳

مردم ایران افزون بر یک سده است که از انقلاب مشروطه تا کنون برای دمکراسی و استقلال مبارزه کرده اند. این مبارزات در فرایند خود گرچه با انقلاب سال ۱۳۵۷ به برچیدن سلطنت مطلقه در ایران منجر شد، اما نتوانست دمکراسی در کشور را به ارمغان آورد. به جای آن با روی کار آمدن جمهوری اسلامی ایران، استبداد دینی نوینی شکل گرفت. سی و چند سال سرکوب و اتخاذ سیاست های تبعیض آمیز جنسیتی، دینی، اتنیکی و بی حقوقی عمومی شهروندان ایرانی، گسترش گرانی، بیکاری، فقر و سیاست های فلاکت بار داخلی و ماجراجویی های بین المللی رژیم به ویژه در زمینه بحران هسته ای، تحریم های اقتصادی روز افزون و تهدیدات نظامی نگران کننده قدرت های خارجی، ایران را در موقعیت مخاطره آمیزی قرار داده است.

در چنین شرایطی ایجاد بلوک نیرومندی از گروه های متنوع اپوزیسیون جمهوری خواه با پیشینه و افق های فکری و سیاسی گوناگون، می تواند در تقویت راه حل دمکراتیک که خواستار گذار مسالمت آمیز از استبداد دینی حاکم به نظامی جمهوری مبتنی بر جدایی دین و دولت است نقش مهمی ایفا کند. برای بررسی چگونه گی امکان برون رفت از وضعیت کنونی، پایان بخشیدن به استبداد دینی حاکم و گذار به دمکراسی در ایران، و بررسی زمینه ها و موانع همگرایی جمهوری خواهان، می بایست برای برگزاری کنفرانس های بزرگ پی در پی جمهوری خواهان گام برداشت.

حضور هرچه بیشتر گرایشات متنوع جمهوری خواه در این کنفرانس ها، در گرو آن است که عام ترین پایه های موازین جمهوری خواهان - جمهوری، دمکراسی و جدایی دین و دولت از یکدیگر بر پایه موازین جهانی حقوق بشر - کارپایه این گردهمایی ها باشد. کم ترین هدف این پروژه می تواند سازماندهی دیالوگ سالم بین گرایشات گوناگون جمهوری خواهی باشد و در بهترین حالت می تواند به ابزار همگرایی و

نزدیکی بیشتر جمهوری خواهان و یا بخش های بزرگ تری از آن بدل گردد.

در این راستا مدتی است به ابتکار جنبش جمهوری خواهان دمکرات و لائیک ایران دیالوگ های سازنده و گسترده ای میان ما و اتحاد جمهوری خواهان ایران، اتحاد برای پیشبرد سکولار دمکراسی در ایران و همچنین سازمان جمهوری خواهان ایران جریان داشته است. پیشرفت این پروژه و سازماندهی کنفرانس های پی در پی و بزرگ جمهوری خواهان در گرو آن است که از تعداد هر چه بیشتر نیروهای جمهوری خواه برای شرکت در این کنفرانس ها دعوت به عمل آورد تا این دیالوگ ها و همکاری ها بتواند اثر و بازتاب اجتماعی درخوری در سطح کل جامعه ایران داشته باشد. گردهمایی پنجم پیشنهاد می کند هیئت های نمایندگی از این جریان های جمهوری خواه تشکیل شوند تا گفتگوها و همکاری های فشرده تری در راستای تلاش برای دسترسی به اهداف فوق سازمان یابد.

منشور سیاسی جنبش جمهوری خواهان دموکرات و لائیک ایران

مصوبه گردهمایی پنجم جنبش جمهوری خواهان دمکرات و لائیک ایران ۱۹ مه ۲۰۱۳

- دفاع از حق حاکمیت مردم ایران، پایبندی به استقلال کشور و مخالفت با مداخله قدرت های خارجی در تعیین سرنوشت کشور.
- تلاش در راه استقرار جمهوری مبتنی بر انتخابات آزاد و همگانی با رأی مخفی، برابر و مستقیم شهروندان.
- سپردن ادارۀ کشور به دست نمایندگان منتخب مردم. تفکیک و استقلال قوا، از جمله مطبوعات و وسائل ارتباط جمعی و مجازی. پایبندی به اصل تناوب قدرت سیاسی و انتخابی بودن مسئولان و گردانندگان کشور.
- جدائی دولت و دین و مسلک. حفظ بیطرفی دولت نسبت به ادیان. نبود دین رسمی در قانون اساسی و سایر قوانین کشور. پایبندی به اصل آزادی ادیان، اعتقادات و وجدان.
- پایبندی به اصل بنیادین آزادی های فردی، از جمله آزادی گزینش شیوۀ زندگی، آرایش و پوشش. پذیرش و دفاع از حقوق و آزادی های مندرج در اعلامیۀ جهانی حقوق بشر (دسامبر ۱۹۴۸) و میثاق های مندرج در منشور بین المللی حقوق بشر به ویژه میثاق بین المللی حقوق اقتصادی - اجتماعی و فرهنگی (۱۶ دسامبر ۱۹۶۶) و میثاق بین المللی

حقوق مدنی و سیاسی (۱۶ دسامبر ۱۹۶۶).

- تأمین آزادی های اجتماعی بنیادی، از جمله آزادی اندیشه، بیان و قلم و تشکیل سندیکاها و اتحادیه های صنفی، انجمن ها، احزاب و سازمان های سیاسی و دفاع از حق اعتصاب و تظاهرات.

- یکسان بودن تمام افراد جامعه در برابر قانون و برخورداری برابر از حقوق فردی و اجتماعی، مستقل از جنسیت، قومیت، اصل و نسب، زبان و کیش و مسلک. پذیرش و دفاع از مفاد کنوانسیون رفع هرگونه تبعیض علیه زنان (۱۸ دسامبر ۱۹۷۹) و نیز مفاد اعلامیه حذف خشونت علیه زنان (۲۰ دسامبر ۱۹۹۳).

- لغو مجازات اعدام و ممنوعیت هرگونه شکنجه و مجازات مغایر با شئون و حیثیت انسانی. پذیرش و دفاع از مفاد کنوانسیون منع شکنجه و دیگر رفتارها یا مجازات های بیرحمانه، غیر انسانی یا تحقیرآمیز (۱۰ دسامبر ۱۹۸۴).

- پایبندی به گسترش عدالت اجتماعی، کاهش شکاف های طبقاتی، توزیع عادلانه ثروت و ریشه کن ساختن گرسنگی و فقر. تلاش در راه برخورداری هرچه گسترده تر و برابر شهروندان از خدمات آموزشی، درمانی و اجتماعی بنیادی.

- تلاش در راه دستیابی به برابری زنان و مردان و حقوق برابر آنان در همه عرصه های زندگی اجتماعی به ویژه در نهادهای سیاسی، اجرائی و قانونگذاری با خلق فرصت های ویژه از جمله سهمیه بندی.

- پایبندی به زدودن ستم ها، نابرابری ها و تبعیض های قومی، فرهنگی و زبانی. توزیع بایسته و عادلانه ثروت های ملی برای رفع محرومیت های دیرپای اقتصادی، اجتماعی، فرهنگی و اداری در راه دستیابی به رشدی موزون و پایدار در کشور. سپردن تصمیم گیری ها در امور محلی و منطقه ای به نهادهای منتخب ساکنان. عدم کارگیری قهر و خشونت در حل مسائل ملی-قومی و گشودن مباحثه ای ملی جهت تعیین شکل و چارچوب مطلوب برای تحکیم همزیستی تاریخی و مسالمت آمیز مردم سراسر کشور (خودمختاری، فدرالیسم، انجمن های ایالتی و ولایتی ...). پذیرش و دفاع از مفاد اعلامیه حقوق اشخاص متعلق به اقلیت های ملی یا قومی، دینی و زبانی (۱۸ دسامبر ۱۹۹۲).

- پاسداری از محیط زیست و صیانت از منابع طبیعی و کاهش آلودگی ها به عنوان شرط و معیار بهزیستی و رشد پایدار. هواداری از جایگزینی

منابع انرژی و تولید حامل های انرژی پایدار به جای حامل های فسیلی. هزینه های عظیم اقتصادی ولطومات جبران ناپذیر برای محیط زیست ، ورود به چرخه هسته ای، زندگی مردم و نسل های آینده میهن ما را به خطر می اندازد.

• پاسداری و مراقبت از میراث های تاریخی و فرهنگی که ثمر تلاش ها و خلاقیت های مشترک مردمان ایرانند و امروز بار دیگر در معرض تعرض و تخریب و تحریف زمامداران متعصب قرار گرفته اند.

• دفاع از صلح و همزیستی مسالمت آمیز میان ملّت ها ، در منطقه خاورمیانه و جهانی عاری از سلاح های هسته ای. راهبرد سیاسی

• خواست ما اینست که نظام بیدادگر جمهوری اسلامی، به اراد مردم و به شیو مسالمت آمیز برچیده شود؛ هرچند که کارنام خشونت بار آن از وجود چنین ظرفیّتی حکایت نمی کند. ما با تکیه بر اشکال مسالمت آمیز مبارزه، از جنبش های اعتراضی و نافرمانی های مدنی مردم علیه بیدادگری و ستم حمایت می کنیم و بر این باوریم که شکل گذار را قدرت حاکم به جنبش مردم تحمیل می کند. قیام علیه جباریت حق مردم است.

• لازم گذار دموکراتیک به نظام جانشین، فراخواندن مجلس مؤسسان است که از طریق انتخابات آزاد و با رأی همگانی در شرایط تضمین کامل آزادی های فردی، اجتماعی و سیاسی تشکیل شود. مجلس مؤسسان، نوع نظام آینده را تعیین و قانون اساسی آنرا تدوین می کند و به همه پرس می گذارد. ما هوادار نظام جمهوری هستیم.

۱۹ مه ۲۰۱۳ - ۲۹ اردیبهشت ۱۳۹۲

[/http://www.jjdli.com/fa](http://www.jjdli.com/fa)

سند ساختار جنبش جمهوری خواهان

دموکرات و لائیک ایران

مصوب گردهم آیی پنجم

۱۷ - ۱۹ مه ۲۰۱۳ - ۲۷ - ۲۹ اردیبهشت ۱۳۹۲

توضیح: یکی از اسناد مصوبه گردهمایی پنجم سند ساختار است که با تغییراتی در سند ساختار پیشین به تصویب رسید. تغییرات در سند ساختار نیازمند رای بیش از دو سوم آرا گردهمایی سراسری است که این تغییرات در گردهمایی پنجم با رای بیش از دو سوم به تصویب رسید. همچنین بنا بر درخواست گردهمایی این سند همچون دیگر اسناد مصوبه توسط هیئت رئیسه گردهمایی و شورای هماهنگی جدید ویرایش نهایی شده است.

۱- نام- جنبش جمهوریخواهان دموکرات و لائیک ایران

۲- تعریف - جنبش جمهوریخواهان دموکرات و لائیک ایران برای جمهوری، دموکراسی، لائیسیت، عدالت اجتماعی و برابر حقوقی در همه زمینه‌ها از جمله برابر حقوقی جنسیتی در ایران مبارزه میکند. جنبش جمهوریخواهان دموکرات و لائیک ایران جنبشی است کثرت‌گرا، فراگیر، علنی و مستقل که در آن همراهان از خاستگاه‌ها و افق‌های گوناگون گرد آمده‌اند تا با جایگاهی برابر، ابتکارات فردی و کوشش‌های جمعی و داوطلبانه خود را در عرصه‌های نظری و عملی از راه‌های دموکراتیک و بر مبنای اسناد پایه مصوب گردهم‌آیی‌های سراسری به پیش برند.

۳- همراه کسی است که خود را جمهوریخواه دموکرات و لائیک می‌داند و به‌گونه‌ای با این جنبش در پیوند است. مبنای مشارکت همراهان اراده‌ی آزاد و داوطلبانه، پذیرش مسئولیت و پاسخ‌گویی نسبت به آن است.

همراهان با توجه به توان مالی خود به صندوق مالی کمک می‌کنند. مشارکت در کوشش‌های جنبش جمهوریخواهان دموکرات و لائیک ایران (مخفف آن "جنبش ج د ل ا") فردیست، صرف‌نظر از وابستگی یا عدم وابستگی افراد به احزاب، سازمان‌ها و انجمن‌های دیگر. همراهان همه جا از حقوق یکسان بر خوردارند، از جمله حق انتخاب کردن و انتخاب شدن.

۴- نهاد محلی- همراهان می‌کوشند برای پیش‌برد فعالیت‌ها در محل اقامت خویش نهادهای محلی به‌وجود آورند. نهادها در همه تصمیم‌گیری‌ها و انتخاب روش‌های کار خویش خودمختارند، تعلق آن‌ها به "جنبش ج د ل ا" بر مبنای اسناد پایه و مصوبات نشست سراسری است. نهادها در اتخاذ مواضع سیاسی و انتشار آن‌ها به نام واحد محلی خود در صورت وجود تفاهم و یا احراز اکثریت آراء آزادند. اقلیت برای دفاع

از نظرات خود و تبلیغ علنی آن می‌تواند از همه امکانات جنبش استفاده کند.

- واحدهای محلی در سطوح شهری یا کشوری برپایه سندسیاسی و سند ساختار، تشکیل می‌شوند و در چارچوب این دوسند، در تمام فعالیت های خویش خودمختارند.

- حد نصاب واحدهای محلی ۵ نفر است.

- مسئولیت موضع گیری های سیاسی واحدهای محلی برعهده خود این واحدهاست.

- واحدهای محلی از حق داشتن یک نماینده در شورای هماهنگی برخوردارند.

- واحدهای محلی که شمار همراهانشان به حد نصاب لازم نرسیده است از حق داشتن یک نماینده ناظر در شورای هماهنگی برخوردارند.

- نماینده، نمایندگان یا رابطین واحدهای محلی در شورای هماهنگی، برای اکثریت همراهان این واحدها تعویض می‌شوند.

۵- گروههای کار

۱-۵ ترکیب و چگونگی شکل‌گیری

۱-۱-۵ شورای هماهنگی از بین خود مسئولین گروه‌های کاری را انتخاب می‌کند.

۲-۱-۵ مسئولین گروه‌های کاری با توجه به حجم کاری گروه تعداد اعضای خود را در هر مقطع زمانی میتواند انتخاب کنند.

۳-۱-۵ انتخاب اعضای گروه‌های کاری از میان داوطلبین متناسب با فعالیتهای گروه با مسئول گروه و با تأیید شورای هماهنگی است. (تبصره ۱)

۴-۱-۵ تصمیم‌گیریهای گروه بر اساس رأی اکثریت تشکیل دهنده گروه قابل اجراست. (تبصره ۲)

۵-۱-۵ سه بار غیبت غیر موجه همراه داوطلب در جلسات گروه‌های کاری می‌تواند با تصمیم جمعی گروه منجر به حذف همراه از گروه شود.

تبصره ۱: بعد از تشکیل گروه‌های کاری در خواست جدید از همراهان برای شرکت در گروه‌های کاری با تصمیم اکثریت گروه است.

تبصره ۲: در صورت برابری رأی‌ها نظر مسئول گروه راه گشاست. بر این اساس توصیه می‌شود که تعداد

اعضای گروه‌ها فرد باشد.

۵-۲ وظایف و اختیارات

۱-۲-۵ گروه کار "سیاسی" به سهم خود موظف است در تدارک بحث‌های

علنی پیرامون مضامین مطرح در اندیشه جمهوریخواهی و پیشبرد مباحثی که نشست سراسری مشخص می‌کند بکوشد.

۵-۲-۲ گروه "ارتباطات" نهاد ارتباطی سراسری و عهده‌دار مناسبات جنبش با نیروها و مجامع ایرانی و خارجی بوده، موظف است در معرفی جنبش به افکار عمومی ایرانی و خارجی بکوشد.

۵-۲-۳ گروه "سایت و شبکه‌های اجتماعی" بازتاب دهنده افکار جنبش جمهوری خواهی پیرامون مضامین پایه ای آن مثل جمهوری خواهی، دموکراسی و لائیسیته می‌باشد.

۵-۲-۴ گروه‌های کاری آئین‌نامه‌ی داخلی خود را تدوین می‌کنند. آئین‌نامه انتشار علنی خواهد یافت.

۵-۲-۵ گروه‌های کاری در تصمیم‌گیری‌ها و انتخاب روش‌های کار خویش (در چار چوب موازین ج.ج.د.ل.ا) خود مختار هستند.

۵-۲-۶ مسئولین گروه‌های کاری موظفند گزارش کاری گروه خود را به همراهان، شورای هماهنگی و گردهمایی سراسری ارائه دهند.

۵-۲-۷ در نبود گردهمایی سراسری فقط شورای هماهنگی می‌تواند برکل فعالیت گروه‌ها در صورت عدم تناسب فعالیت آنها با سند ساختار و سیاسی ناظر و تصمیم گیرنده باشد.

۶ - گرایش‌های سیاسی - نظری

همراهان هم نظر می‌توانند در محدوده توافقات سند سیاسی در گرایش‌های گوناگون خود را متشکل نموده و از تمام امکانات جنبش برای تبلیغ علنی نظرات خود استفاده کنند و اعلام موضع نمایند.

۷- شورای هماهنگی

تعریف: شورای هماهنگی فعالیت‌های نهادهای گوناگون ج.ج.د.ل.ا را هماهنگ می‌کند.

۷-۱ ترکیب و چگونگی شکل‌گیری

پنج نفر از همراهان که در گردهمایی سراسری با رای مستقیم و مخفی انتخاب می‌شوند همراه با رابطین نهادهای محلی شورای هماهنگی را تشکیل می‌دهند.

تبصره ۱ : در صورتی یک واحد محلی همراهی به شورای هماهنگی می‌فرستد که از میان مسئولین گروه کار تشکیل دهنده شورای هماهنگی در گرد همائی سراسری فردی از این واحد حضور نداشته باشد. مگر اینکه تعداد همراهان آن واحد از ده نفر بیشتر باشند.

۲ - ۷ وظائف و اختیارات

۱- ۲ - ۷ شورای هماهنگی عهده دار پیشنهاد و تدارک کارزارهای سراسری است.

۲- ۲ - ۷ شورای هماهنگی میتواند نسبت به رویدادهای سیاسی ملی و بین المللی، پس از انجام نظرخواهی با همراهان در باره مضمون واکنشی که باید نشان دهد، به نام جنبش.ج.د.ل.ا موضع گیری کند.

۳ - ۲ - ۷ شورای هماهنگی می تواند به نام شورای هماهنگی نسبت به رویدادهای سیاسی اعلامیه صادر کند.

۴- ۲ - ۷ تامین بودجه فعالیتهای سراسری. (توسط همراهان تامین می گردد.)

تبصره: صندوق مالی زیر نظر شورای هماهنگی تشکیل می گردد.

۵- ۲ - ۷ شورای هماهنگی آئین نامه داخلی خود را تدوین می کند و آن را در اختیار سایر همراهان قرار می دهد.

۶- ۲ - ۷ شرکت و مشارکت همراهان در جلسات شورای هماهنگی بدون حق رای آزاد است.

۸- مشارکت زنان

برای عملی شدن امر سهمیه بندی:

در پیروی از مصوبه نخستین گردهمائی سراسری مبنی بر پذیرفتن سهمیه ۵۰ درصدی زنان، که هدف جنبش می باشد مشارکت متساوی زنان و مردان، در تمام نهادهای انتخابی وعرصه های فعالیت جمعی، در صورتی که تعداد شرکت کنندگان زن در نشست های همگانی محدود بود، کوشش می شود حتی المقدور در نهادهای انتخابی به هدف ۵۰ درصد نزدیک شد.

۹- گردهمائی سراسری

- گردهمائی سراسری، بالاترین نهاد «جنبش» است.

- گردهمائی سراسری عادی هر دو سال یکبار، با شرکت مستقیم همراهان و به صورت علنی برگزار میشود.

- گردهمائی سراسری، در تمام امور جاری سیاسی و تشکیلاتی تصمیم گیری می کند، و تصمیماتش را با پشتیبانی آرای اکثریت همراهان حاضر به اجرا می گذارد.

- در گردهمائی سراسری عادی، بر مبنای گزارش شورای هماهنگی، فعالیت آتی جنبش مورد بحث و بررسی همراهان قرار می گیرد و راستای حرکت آینده تعیین میشود.

- گردهمائی سراسری فوق العاده به درخواست بیست درصد از همراهان برگزار میشود.

- نحوه انتخابات در گردهمائی سراسری

حداقل رای لازم برای انتخاب کاندیداهای شورای هماهنگی ۲۰ در صد آراء حاضرین در جلسه می باشد.

- برای هرگونه تغییر در سند سیاسی و یا سند ساختار، تصمیمات با

اکثریت بیش از شصت درصد همراهان حاضر به تصویب می‌رسد.

گزارش هیئت رئیسه پنجمین گردهمایی جنبش جمهوری خواهان دمکرات و لائیک ایران

۱۷ تا ۲۰ مه ۲۰۱۳ - در شهر هانوفر آلمان

✕ **گردهمایی پنجم جمهوری خواهان دمکرات و لائیک در روزهای ۱۸ و ۱۹
مه**

پنجمین گردهمایی سراسری جنبش جمهوری خواهان دمکرات و لائیک ایران ۱۷ تا ۱۹ روزهای ۱۷ و ۱۸ مه ۲۰۱۳، برابر با ۲۷ و ۲۸ و ۲۹ اردیبهشت ۱۳۹۲، در شهر هانوفر آلمان برگزار شد. گزارش زیر توسط هیئت رئیسه گردهمایی بر پایه یادداشت های اعضای این هیات و گزارش های منتشر شده، تهیه و تدوین شده است و بدین وسیله توسط شورای هماهنگی جنبش ج دل منتشر می شود.

سمینار عمومی روز ۱۷ مه با حضور ۱۲ جریان سیاسی جمهوری خواه

روز نخست ۱۷ مه به برگزاری دو میز گرد اوضاع سیاسی، انتخابات ریاست جمهوری سال ۹۲ و گذار از جمهوری اسلامی و میز گرد همگرایی جمهوری خواهان با حضور حدود ۱۰۰ تن از فعالان سیاسی اختصاص داشت. در این میزگردها، سیزده سخنران از ۱۲ جریان سیاسی از جمله نمایندگان رسمی جنبش جمهوری خواهان دمکرات و لائیک ایران (اکبر سیف و مهرداد درویش پور)، جبهه ملی ایران در اروپا (کمال ارس)، مجامع اسلامی ایرانیان (علی صدارت)، اتحاد جمهوری خواهان ایران (مسعود فتحی)، اتحاد برای پیشبرد سکولار دمکراسی در ایران (پرویز مختاری)، سازمان جمهوری خواهان ایران (بیژن حکمت)، حزب دمکرات کردستان ایران (عبدارضا کریمی)، حزب کومله ایران (محمد مصری)، شورای موقت سوسیالیست های چپ ایران (مجید زربخش)، اتحاد فدائیان ایران (نادر عصاره)، اتحاد فدائیان خلق ایران- اکثریت (علی

پورنقوی) در میزگردها شرکت داشتند. در میزگرد نخست رضا علیجانی از طیف ملی- مذهبی نیز به صفت شخصی شرکت داشت.

در ابتدای برنامه روز اول ناهید جعفرپور، از اعضای شورای هماهنگی جنبش جمهوری خواهان دمکرات و لائیک^١ ایران ضمن خوشامدگویی به شرکت کنندگان در این گردهمایی و اعلام یک دقیقه سکوت به یاد زندانیان سیاسی در بند و جان باختگان راه آزادی، جنبش جمهوری خواهان دمکرات و لائیک ایران را به عنوان نیرویی که در پی گذار از جمهوری اسلامی به نظامی دمکرات و لائیک است، یک جنبش تثبیت شده خواند. در پایان ناهید جعفر پور اضافه کرد که از تعدادی از فعالان جنبش زنان برای شرکت در میزگردها دعوت شده بود که متأسفانه به دلیل تلاقی آن با دیگر کنفرانس ها امکان حضور نیافتند.

سپس فردوس میرآبادی از سوی واحد هانور جنبش جمهوری خواهان دمکرات و لائیک ایران و کارگاه ایرانیان در هانور، تبجا، که مسئولیت برگزاری گردهمایی در محل را برعهده داشت، ضمن خوش آمدگویی، مبانی پایه ای جنبش "جدل" را مورد تاکید قرار داد.

میز گرد اوضاع سیاسی، انتخابات و گذر از جمهوری اسلامی

رضا علیجانی از طیف ملی مذهبی، اکبر سیف از جنبش جمهوری خواهان دمکرات و لائیک ایران، عبدالرضا کریمی از حزب دمکرات کردستان ایران، نادر عصاره از سازمان اتحاد فدائیان خلق ایران، محمد مصری از حزب کومله و علی پورنقوی از سازمان فدائیان خلق ایران (اکثریت)، شرکت کنندگان نخستین میزگرد با موضوع انتخابات ریاست جمهوری، اوضاع سیاسی و اجتماعی در ایران و راهکارهای گذر از جمهوری اسلامی بودند. این میزگرد با صحبت های شیدان وثیق، گرداننده میزگرد آغاز شد. او گفت: پرسش ما در این میزگرد این است که افراد حاضر در این میزگرد آیا انتخابات را تحریم می کنند یا در آن شرکت خواهند داشت؟ چرا تحریم یا چرا شرکت؟ موضع اپوزیسیون در این باره چه باید باشد؟ آیا اختلافات درون حاکمیت به تضعیف آن خواهد انجامید؟

رضا علیجانی، فعال ملی - مذهبی گفت: اگر یک کاندیدا به مشی آگاهی بخشی در جامعه و به روند دمکراتیک شدن آن کمک کند؛ من از او حمایت خواهم کرد. اگر کاندیدایی باشد که یک مقدار فضای اجتماعی ایجاد کند ما چه با دستکش برویم به او رای بدهیم چه با دسته گل فرقی نمی کند. استراتژی ناموسی نیست و انتخابات هم پایان تاریخ

نیست.

اکبر سیف، دیگر از جنبش جمهوری خواهان دمکرات و لائیک ایران گفت: در یک انتخاباتی که به آن ترتیب برگزار می شود و دست کم چهار نفر از کاندیداهای آنها تحت تعقیب بین المللی هستند من به عنوان یک شهروند نمی توانم شرکت کنم. او اشاره کرد جمهوری خواهان دمکرات و لائیک دست رد به این انتخابات می زنند.

نادر عصاره، از سازمان اتحاد فدائیان خلق ایران در ادامه این میزگرد تاکید کرد این انتخابات، انتخاباتی نیست که در رابطه با حق حاکمیت مردم باشد. او با تاکید بر اینکه جمهوری خواهان تلاش می کنند صدای مشترکشان را بلند کنند گفت: این موضع نباید طوری باشد که به انشقاق درون جمهوری خواهان منجر شود.

علی پورنقوی، از سازمان فدائیان خلق ایران - اکثریت- هم در صحبت های خود گفت موضوع رای دادن به هاشمی برای من نیز منتفی نیست. من حرم این است در جریان آنچه که در یک ماه آینده اتفاقا خواهد افتاد پیشاپیش نه شرکت در انتخابات را تبلیغ کنیم و نه تحریم آن را. بلکه مناسباتی را که جامعه با کاندیداها اتحاد می کند به صورت دقیق رصد کنیم.

عبدالرضا کریمی، از حزب دمکرات کردستان ایران سخنران بعدی بود و تاکید کرد موضع او و حزیش عدم شرکت و تحریم این انتخابات می باشد و بهتر است به جای پرداخت به حکومت، به آنالیز اپوزیسیون پرداخت و راه چاره ای برای دسترسی به اهداف خود جستجو کند. آخرین سخنران این میزگرد محمد مصری، عضو حزب کومله کردستان ایران بود که تاکید کرد حزب کومله نیز این انتخابات را هم تحریم خواهد کرد و مردم کرد نمی توانند به قاتلین خود رای دهند.

میز گرد همگرایی جمهوری خواهان ایران

میزگرد دوم سمینار روز اول با مدیریت رسول آذرنوش و با حضور مهرداد درویش پور از جنبش جمهوری خواهان دمکرات و لائیک ایران ، کمال ارس از جبهه ملی ایران در اروپا، بیژن حکمت از سازمان جمهوری خواهان ایران، مجید زربخش از شورای موقت سوسیالیست های ایران، علی صدارت از مجامع اسلامی ایرانیان در خارج از کشور، مسعود فتحی از اتحاد جمهوری خواهان ایران و پرویز مختاری از اتحاد برای پیشبرد سکولاردمکراسی در ایران، با موضوع بررسی زمینه ها و موانع همگرایی جمهوری خواهان ایران برگزار شد.

ابتدا مهرداد درویش پور، عضو شورای هماهنگی جنبش جمهوری خواهان دمکرات و لائیک ایران در پاسخ به پرسش رسول آذرنوش درباره تاریخچه تلاش برای همگرایی جمهوری خواهان در جنبش جدل و زمینه ها و موانع آن گفت: ما برپایه قرار گرفته‌ای موسس، در صدد برآمدیم همگرایی بین گروه‌هایی که به جمهوری اسلامی نه می‌گویند را سازمان دهیم. مدت‌ها بعد ابتکار همکاری ۹ گروه جمهوری خواه را پی‌ریختیم. از آنجا که در زمینه استراتژی، این گروه‌ها بسیار متفاوت بودند، حوزه این همکاری‌ها از فعالیت در زمینه حقوق بشر فراتر نرفت. در دور دوم اما ابتکار دیگر را با ترکیب دیگری آغاز کردیم تا بر اساس آن جریان‌های با هویت جمهوری خواهی مساله همگرایی را به طور جدی تر و نه فقط در حوزه مسائل مرتبط با حقوق بشر دنبال کنند و علاوه بر این در پی آنیم با دیگر گروه جمهوری خواه کنفرانس‌های بزرگ جمهوری خواهی را سازمان بدهیم

بیژن حکمت، از مسئولان سازمان جمهوری خواهان ایران و از دیگر سخنرانان این میزگرد از ضرورت ایجاد یک سازمان جمهوری خواهی برای شکل بخشیدن به پروژه همگرایی جمهوری خواهان سخن گفت. او تشکیل سازمان واحد جمهوری خواهان را در گرو پیشبرد مدل‌های جدیدی از سازمانیابی دانست که بر پایه تشکیل انجمن‌های شهری جمهوری خواهی استوار باشد که بیشتر برای کف مطالبات جمهوری خواهان در خارج از کشور به بسیج مبارزه می‌پردازد.

علی صدارت از مجامع اسلامی ایرانیان و از دیگر سخنرانان این میزگرد تاکید کرد علاوه بر لائیسیت می‌بایست بر ضرورت عبور از نظام و تکیه بر حفظ استقلال و یکپارچگی کشور و مرزبندی با بدیل سازی توسط قدرت‌های بیگانه و مداخله خارجی تاکید کرد و آنها را خط قرمزهایی برای همکاری خواند. کمال ارس، از جبهه ملی ایران در اروپا با اشاره به تجربه همکاری ۹ سازمان جمهوری خواه که از نظر او تجربه مثبتی نبوده است سخن گفت. او اضافه کرد مساله همگرایی با آن بخش از اپوزیسیون جمهوری اسلامی که موضع صریح در برابر حکومت ندارند برای ما مطرح نیست.

پرویز مختاری، از اتحاد برای پیشبرد سکولار دمکراسی در ایران گفت: تشکیل دو جریان جمهوری خواهان دمکرات و لائیک ایران و اتحاد جمهوری خواهان ایران در یک دهه پیش در شرایط موجود نوعی بدعت به شمار می‌آید. تشکل‌های سیاسی در ایران عمدتاً یا شخصیت محور بودند یا ایدئولوژی محور. اما این دو سازمان نه شخصیت محور بودند نه ایدئولوژی محور. اما گام‌های دیگر در جهت سازمان دادن فعالیت‌های

دمکراتیک برداشته نشد و کار به اعلامیه دادن خلاصه شد.

مسعود فتحی، از مسئولان اتحاد جمهوری خواهان ایران در ادامه این میزگرد گفت اتحاد جمهوری خواهان ایران هدفش را تغییر بنیادین ساختار سیاسی در ایران قرار داده است. همه ما بر گذار مسالمت آمیز از جمهوری اسلامی تاکید داریم و البته این به معنای شکستن و درهم کوبیدن آن نیست و همگرایی جمهوری خواهان را برغم تفاوت ها و موانع امکان پذیر دانست.

مجید زربخش، از اعضای شورای موقت سوسیالیست های چپ ایران مساله قومی و ملی دلیل را یکی از دلایل مهم پراکندگی در میان گروه های جمهوری خواه ایران دانست که در درون اپوزیسیون بدون پاسخ مانده، تا جایی که به گفته او این گروه ها به دلیل این مشکل بزرگ حتی نتوانسته اند با گروه های دمکرات کردستان و کومله به توافق های لازم برسند. او افزود کسانی که آمیختگی دین و دولت را به اشکال مختلف توجیه می کنند طبعاً امکان همکاری در چارچوب یک سازمان با آنها ناممکن است. همچنین کسانی که توجیه گر دخالت خارجی به اشکال مختلف هستند طبعاً با کسانی که در اندیشه استقلال ایران هستند نمی توانند همگرایی داشته باشند.

گردهمایی سراسری پنجم جمهوری خواهان دمکرات و لائیک در روزهای ۱۸ و ۱۹ مه

انتخاب هیئت رئیسه و تصویب برنامه کار گردهمایی

روزهای شنبه و یک شنبه ۱۸ و ۱۹ مه گردهمایی پنجم جنبش جمهوری خواهان دمکرات و لائیک ایران با یادی از زندانیان سیاسی در بند و جان باختگان راه آزادی رسماً آغاز به کار کرد. در روز اول پس از انتخاب هیئت رئیسه گردهمایی (متشکل از مهرداد درویش پور، اکبر سیف و انور میرستاری) و مبنا قراردادن آئین نامه گردهمایی پیشین "جدل" به عنوان مبنای کار، برنامه کار روزهای شنبه و یکشنبه تصویب شد. نخست به دعوت هیئت رئیسه، عباس عاقلی زاده، از مبارزان پرسابقه و از قدیمی ترین همراهان جنبش جدل، ضمن خیرمقدم به حاضران، سخنانی در توضیح مواضع جنبش جدل و ضرورت تداوم راه آن ایراد کرد.

برنامه کار گردهمایی در این دو روز به این ترتیب پیش رفت که نخست

مسئولان گروه های ارائه کننده اسناد پیشنهادی برای گردهمایی، توضیحاتی درباره این اسناد دادند. شیدان وثیق درباره بیانیه سیاسی، رسول آذرنوش درباره منشور سیاسی، مهرداد درویش پور درباره طرح همگرایی و اصغر اسلامی درباره اصلاح سند ساختار توضیحاتی دادند. پس از چند دور بحث در باره این چهار سند، کمیسیون های چهار گانه ای برای نهایی کردن این اسناد با توجه به پیشنهادات تشکیل شد و پس از گزارش کار مسئولان کمیسیون ها درباره اصلاحات وارد شده و ارائه متن نهایی، دور دیگری از بحث در باره اسناد نهایی و پاره ای از بندهای پیشنهادی صورت گرفت و در پی آن درباره اسناد رای گیری شد.

تصویب اسناد

سند بیانیه سیاسی پس از اصلاحات وارده در کلیت خود با ۹۳ درصد رای مثبت شرکت کنندگان تصویب شد.

سند منشور سیاسی نیز پس از اصلاحات نهایی در کلیت خود با ۷۴ درصد رای مثبت تصویب شد.

سند همگرایی جمهوری خواهان نیز پس از اصلاحات نهایی و افزوده شدن پیشنهاداتی در آن در کلیت خود، با نزدیک به ۷۰ درصد رای مثبت شرکت کنندگان تصویب شد.

سند ساختار نیز با اصلاحات نهایی در کلیت خود با ۸۶ درصد رای مثبت شرکت کنندگان تصویب شد.

لازم به تذکر است که تغییرات در سند ساختار و منشور سیاسی بنا بر اساسنامه نیازمند رای مثبت بیش از ۶۰ درصد همراهان شرکت کننده در گردهمایی بود و دیگر اسناد با اکثریت نسبی قابل تصویب بودند.

برخی از فرازهای این اسناد که جداگانه در باره آنها نیز گفتگوهای مفصل و رای گیری شد از این قرارند:

بیانیه سیاسی

در بیانیه سیاسی پیشنهادی به گردهمایی بر ضرورت تحریم انتخابات پیش رو توسط جمهوری خواهان دمکرات و لائیک تاکید شده بود. دیدگاه دیگری در مقابل از عدم شرکت در انتخابات سخن می گفت. در نهایت پیشنهاد تحریم انتخابات به تصویب رسید. پیشنهاداتی نیز در راستای تاکید بیشتر بر مبارزه مسالمت آمیز ارائه شد. اما فرمول بندی

پیشنهادهای آمده در بیانیه سیاسی به همان صورت تصویب شد: "خواست ما این است که این نظام بیدادگر به شیوهی مسالمت‌آمیز برچیده شود و ما برای آن مبارزه می‌کنیم؛ هرچند که کارنامه‌خسونت‌بار آن از وجود چنین ظرفیتی حکایت نمی‌کند. ما از شکل‌های گوناگون جنبش‌های اعتراضی مردم علیه بیدادگری و ستم حمایت می‌کنیم و بر این باوریم که در نهایت، شکل‌گذار را قدرت حاکم به جنبش مردم تحمیل می‌کند. قیام علیه جباریت، حق مردم است".

در قسمت مخالفت با سیاست‌های هسته‌ای رژیم و حمله نظامی در بیانیه سیاسی، پیشنهاد حمایت از تحریم‌های هدفمند سازمان ملل رای‌نیامورد و به جای آن پیشنهاد زیر تصویب شد:

تاکنون در جمهوری اسلامی اکثر قدرتهای بزرگ مالی و نظامی دنیا فعالیت‌های اقتصادی داشته‌اند و به خصوص این نظام با تکیه بر آنها مبارزات به حق مردم را با مجهز شدن به ابزارهای مدرن سرکوب کرده است. اختلاف ما و مردم با جمهوری اسلامی از نوع اختلاف قدرتهای بزرگ جهانی با نظام نیست. از این رو ما ضمن مخالفت با دخالت سیاسی و نظامی کشورهای خارجی در امور داخلی ایران مخالفت خود را با غنی‌سازی اورانیوم و ساخت سلاح‌های کشتار جمعی (اتمی شیمیائی و میکروبی) در ایران و جهان اعلام می‌داریم.

منشور سیاسی

در سند منشور سیاسی که با الهام از سند سیاسی مصوبه نخستین گردهمائی سراسری جنبش جدل تنظیم شده و برای به روز کردن مبانی پایه ای جدل علاوه برموارد پیشین نکات جدیدی نیز اضافه شده بود، از جمله در ارتباط با مبارزه برای رفع تبعیض اتنیکی در کشور بند زیر تصویب شد:

پایبندی به زدودن ستم‌ها، نابرابری‌ها و تبعیض‌های قومی، فرهنگی و زبانی. توزیع بایسته و عادلانه ثروت‌های ملی برای رفع محرومیت‌های دیرپای اقتصادی، اجتماعی، فرهنگی و اداری در راه دستیابی به رشدی موزون و پایدار در کشور، سپردن تصمیم‌گیری‌ها در امور محلی و منطقه ای به نهادهای منتخب ساکنان، عدم به کارگیری قهر و خشونت در حل مسائل ملی-قومی و گشودن مباحثه ای ملی برای تعیین شکل و چارچوب مطلوب همزیستی مسالمت آمیز در سراسر کشور (خودمختاری، فدرالیسم، انجمن‌های ایالتی و ولایتی...)، پذیرش و دفاع از مفاد اعلامیه حقوق اشخاص متعلق به اقلیت‌های ملی یا قومی، دینی و

همچنین در این منشور بند مربوط به پاسداری از محیط زیست و صیانت از منابع طبیعی و کاهش آلودگی ها به عنوان شرط و معیار بهزیستی و رشد پایدار، هواداری از جایگزینی منابع انرژی و تولید حامل های انرژی پایدار به جای حامل های فسیلی تصویب شد. در مورد مسئله بهبود موقعیت زنان نیز بند زیر تصویب گردید:

تلاش در راه دستیابی به برابری زنان و مردان و حقوق برابر آنان در هم عرصه های زندگی اجتماعی به ویژه در نهادهای سیاسی، اجرائی و قانونگذاری با خلق فرصت های ویژه از جمله سهمیه بندی.

بند مربوط به پاسداری و مراقبت از میراث های تاریخی و فرهنگی که ثمر تلاش ها و خلاقیت های مشترک مردمان ایرانند و امروز بار دیگر در معرض تعرض و تخریب و تحریف زمامداران متعصب قرار گرفته اند نیز به تصویب رسید.

همگرایی جمهوری خواهان

در طرح همگرایی و اتحاد عمل جمهوری خواهان که به تصویب گردهمایی رسید نخست به ضرورت ایجاد بلوک نیرومندی از گروه های متنوع اپوزیسیون جمهوری خواه با پیشینه و افق های فکری و سیاسی گوناگون که می تواند "در تقویت راه حل دمکراتیک که خواستار گذار مسالمت آمیز از استبداد دینی حاکم به نظامی جمهوری مبتنی بر جدایی دین و دولت است، نقش موثری ایفا کند"، اشاره شده است. در این طرح آمده است "برای بررسی چگونگی امکان برون رفت از وضعیت کنونی، پایان بخشیدن به استبداد دینی حاکم و گذار به دمکراسی در ایران، و بررسی زمینه ها و موانع همگرایی جمهوری خواهان، می بایست برای برگزاری کنفرانس های بزرگ پی در پی جمهوری خواهان گام برداشت". این سند تاکید بر آن دارد که "حضور هرچه بیشتر گرایشات متنوع جمهوری خواه در این کنفرانس ها، در گرو آن است که عام ترین پایه های موازین جمهوری خواهان - جمهوری، دمکراسی و جدایی دین و دولت از یکدیگر بر پایه موازین جهانی حقوق بشر - کار پایه این گردهمایی ها باشد. کم ترین هدف این پروژه می تواند سازماندهی دیالوگ سالم بین گرایشات گوناگون جمهوری خواهی باشد و در بهترین حالت می تواند به ابزار همگرایی و نزدیکی بیشتر جمهوری خواهان و یا بخش های بزرگ تری از آن بدل شود".

پیشنهادات الف وب زیر نیز پس از تصویب، به این طرح افزوده شدند.

الف: در این راستا مدتی است به ابتکار جمهوری خواهان دمکرات و لائیک ایران دیالوگ های سازنده و گسترده ای میان ما و اتحاد جمهوری خواهان ایران، اتحاد برای پیشبرد سکولار دمکراسی در ایران و همچنین سازمان جمهوری خواهان ایران جریان داشته است.

ب: پیشرفت این پروژه و سازماندهی کنفرانس های پی در پی و بزرگ جمهوری خواهان در گرو آن است که از تعداد هر چه بیشتر نیروهای جمهوری خواه برای شرکت در این کنفرانس ها دعوت به عمل آورد تا این دیالوگ ها و همکاری ها بتواند اثر و بازتاب اجتماعی درخوری در سطح کل جامعه ایران داشته باشد. گردهمایی پنجم پیشنهاد می کند هیئت های نمایندگی از این جریان های جمهوری خواه تشکیل شوند تا گفتگوها و همکاری های فشرده تری در راستای تلاش برای دسترسی به اهداف فوق سازمان یا بد.

ساختار

سند ساختار نیز با ایجاد تغییراتی در ساختار تشکیلاتی جدل تلاش کرد فعالیت های خود را بهبود دهد که مهمترین آن طرح مربوط به تغییر تعداد اعضای منتخب شورای هماهنگی بود که جمع ۵ نفره شورای هماهنگی به تصویب رسید. در عین حال شورای هماهنگی منتخب گردهمایی با نمایندگان واحدهای محلی تکمیل خواهد شد.

پیام های احزاب جمهوری خواه و انتخاب شورای هماهنگی جدید

در گردهمایی پنجم پیام های کتبی و شفاهی همبستگی از سوی ۱۰ جریان جمهوری خواه و یا نمایندگان شان همچون جبهه ملی ایران در اروپا، سازمان جمهوری خواهان ایران، اتحاد برای پیش برد سکولار دمکراسی در ایران، اتحاد جمهوری خواهان ایران، حزب دمکرات کردستان ایران، حزب کومله ایران، مجامع اسلامی ایرانیان در خارج از کشور، سازمان فدائیان ایران اکثریت، اتحاد فدائیان خلق ایران و شورای موقت سوسیالیست های به گردهمایی پنجم ارسال و یا خوانده شد. علاوه بر آن این میهمانان به صورت فعال در بحث های گردهمایی شرکت داشته و پیشنهاداتی در باره موضوعات مورد بحث ارائه کردند.

در پایان شورای هماهنگی پنج نفره ای انتخاب شد که فعالیت های جنبش جدل را طی دو سال آینده را هماهنگ کند. اعضای این شورا عبارتند از اکبر سیف، ناهید جعفر پور، احسان دهکردی، فردوس میر آبادی و هرمز هوشمند. این شورا قرار است با افزودن نمایندگانی از واحدهای محلی تکمیل شوند.

این گردهمایی بازتاب گسترده ای در سایت های ایرانی و رسانه های بین المللی فارسی زبان همچون صدای آمریکا، رادیو فردا، سایت رادیو زمانه، تلویزیون اندیشه و دهها سایت فارسی زبان داشت. ویدیوی کامل دو میزگرد سمینار روز اول درباره اوضاع سیاسی، انتخابات و گذر از جمهوری اسلامی و طرح همگرایی را می توان در لینک های زیر مشاهده کرد. همچنین متن کامل اسناد مصوبه گردهمایی، پیام های احزاب و همچنین دیگر گزارشات از این گردهمایی در سایت ندای آزادی منتشر شده است.

<http://www.jjdlj.com/fa/>

<http://www.youtube.com/watch?v=enKxkntbNkI>

<http://www.youtube.com/watch?v=6fhNxNQqfro>

http://www.youtube.com/watch?v=PIUoqzcw_C4

هیئت ریشه پنجمین گردهمایی سراسری جنبش جمهوری خواهان دمکرات و لائیک ایران

دوم ژوئن ۲۰۱۳

برنامه گردهمایی سراسری

گردهم آیی پنجم جنبش جمهوری خواهان دموکرات و لائیک ایران ۱۷ تا ۱۹ می ۲۰۱۳ - ۲۷ تا ۲۹ اردیبهشت ۱۳۹۲

برنامه روز نخست ۱۷ می ۲۰۱۳ - ۲۷ اردیبهشت ۱۳۹۲

میزگرد سیاسی ساعت ۱۵ تا ۱۷:۳۰

درباره اوضاع اجتماعی و سیاسی در ایران، انتخابات ریاست جمهوری و مسائل گذر از جمهوری اسلامی

با شرکت:

علی پور نقوی (سازمان فدائیان خلق ایران - اکثریت)
اکبر سیف (جنبش جمهوری خواهان دموکرات و لائیک ایران)
نادر عصاره (اتحاد فدائیان خلق ایران)
رضا علیجانی (ملی-مذهبی)

عبدالرضا کریمی (حزب دموکرات کردستان ایران)
محمد مصری (حزب کومله ایران)
اسامی دیگر شرکت کننده گان بعدا اعلام خواهد شد.Â

میز گرد همگرایی جمهوری خواهان ساعت ۱۸ تا ۲۰:۳۰

با شرکت
کمال ارس از جبهه ملی ایران در اروپا
بیژن حکمت از سازمان جمهوری خواهان ایران
مهرداد درویش پور از جنبش جمهوری خواهان دمکرات و لایئک ایران
مجید زربخش از شورای موقت سوسیالیست های ایران
علی صدارت از مجامع اسلامی ایرانیان
مسعود فتاحی از اتحاد جمهوری خواهان ایران
پرویز مختاری از اتحاد برای پیشبرد سکولاردمکراسی در ایران
(از طریق اسکایپ)Â

سمینار با خوش آمد گویی ناهید جعفر پور و احسان دهکردی آغاز می
شود و شیدان وثیق گرداننده میز گرد نخست و رسول آذرنوش گرداننده
میز گرد دوم خواهند بود

روز های ۱۸ و ۱۹ می آغاز پنجمین گردهمایی سراسری از ساعت ۹ صبح
این برنامه همزمان از طریق پالتاک برای همگان پخش خواهد شد.
آدرس پالتاک

Â

دعوت به پنجمین گردهمایی
سراسری

